Nr. 162. **Wtorek, 19 Lipca 1892.** **Rok 82.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.— Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni ze dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej“ kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct., Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct.. miesięcznie 1 zł. 5 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5 lipca b. r. nadać posiadającemu tytuł i charakter radcy ministeryalnego, zwyczajnemu profesorowi akademii technicznej w Wiedniu Fryderykowi Arzbergerowi, z okazyi przeniesienia go na własną prośbę w stan trwałego spoczynku, krzyż kawalerski orderu Leopolda, z uwolnieniem od taksy.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 18 lipca.

Wybory do angielskiej Izby gmin są już na ukończeniu, a wedle tego, jak dzisiaj przedstawia się ich rezultat, nie ma wątpliwości, że ostatecznie otrzymają większość dotychczasowe stronnictwa opozycyjne. Z wyborów poprzednich w r. 1886 wyszła Izba, w której unioniści posiadali 112 mandatów więcej niżeli ich przeciwnicy; obecnie nie zanosi się bynajmniej na to, aby gladstonistom i połączonym z nimi frakcyom powiodło się uzyskać podobną liczebną przewagę nad zwyciężonymi, w najlepszym bowiem razie większość wynosić będzie zaledwie około 60 głosów. Okoliczność ta w połączeniu z tem, że dzisiejsi zwycięscy nie tworzą tak jednolitej falangi, jak obóz unionistyczny, gdyż Irlandczycy popierający Gladstona tylko warunkowo, będą rozporządzać jedną czwartą częścią głosów, a i przedstawiciele stanu robotniczego nie myślą być we wszystkiem posłuszni Gladstonowi, otóż okoliczność ta pozwala niektórym dziennikom w Anglii wypowiadać mniemanie, iż nie jest jeszcze rzeczą całkiem pewną, czy lord Salisbury uzna się bezwarunkowo za pokonanego i czy owszem nie odwoła się do wotum Izby, które być może nie wypadnie tak, jakby sobie życzył Gladstone.

Politycy unionistyczni wypowiadając podobną, bądź co bądź sangwinistyczną nadzieję, wskazują przytem na to, iż już teraz rozpoczęły się swary i zatargi wśród różnolitej rzeszy sędziwego przywódcy liberalnych. I tak angielscy i szkoccy radykaliści uchwalili, iż nowy gabinet nie powinien składać się z dawniejszych zużytych żywiołów, lecz należy dążyć do tego, aby znalazły w nim miejsce wyłącznie świeże, skore do inicyatywy i czynu siły. Zarazem wypowiedziano na tym meetingu żądanie, by kwestye socyalne, niemniej te, które dotyczą poprawy położenia robotników, weszły na porządek dzienny przed *Home-rule*, tedy przed sprawą, będącą ideałem Gladstona i myślą przewodnią jego programu wyborczego.

Pomimo tych symptomatów, znamionujących znaczne trudności z jakiemi przyjdzie walczyć Gladstonowi, niepodobna łudzić się nadzieją utrzymania się nadal u steru lorda Salisbury'ego. Zagranica zresztą pogodziła się już myślą, że dnie tego męża stanu są policzone. Przeważna część dzienników zachodniej Europy żegnając go, oświadcza, że mąż ten zaskarbił sobie w pełnej mierze zaufanie wszystkich przyjaciół pokoju. Bystrem okiem przejrzał lord Salisbury obszerny teren interesów W. Brytanii i uważał za główne swe zadanie utrzymanie i rozwijanie istniejącego stanu rzeczy, przedewszystkiem zaś na Wschodzie. Działalność jego była potężnym żywiołem w tej, w najlepszem słowa znaczeniu konserwatywnej akcyi, której od dawna zawdzięcza Europa dobrodziejstwa pokoju, dobrodziejstwa, które w niepomiernej mierze wpłynęły błogo także na wewnętrzne stosunki Anglii i na wzmocnienie jej stanowiska w koloniach. Lord Salisbury trzymając się takiej polityki, nie czynił tego z predylekcyi dla tych lub owych tradycyj, lecz wyłącznie w przekonaniu, że w ten sposób oddaje najlepsze usługi swojej ojczyźnie. Z pola schodzi tedy wytrawny, doświadczony i praktyczny mąż stanu, a pragnąć należy gorąco, aby jego następca nie zeszedł z wytkniętej drogi, lecz pozostał wiernym sprawie pokoju i statecznego rozwoju bieżących stosunków.

Rada Państwa.

(*CLV posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń**, 15 lipca. (*Korresp. Gaz. Lw.*)

Wice-prezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godz. 10 m. 15 wobec dość licznie zgromadzonych posłów.

Na ławie rządowej nieobecni PP.: hr. Taaffe, hr. Welsersheimb, margr. Bacquehem i br. Prażak.

Od Rządu wniesiono zamknięcie rachunków funduszu melioracyjnego z r. 1891.

Poseł Kaiser składa na stole prezydyalnym wniosek o zmienienie ustawy kościelno-politycznej z dnia 7 maja roku 1874, w sprawie obowiązku przyczyniania się do kosztów budowli i utrzymania budynków plebańskich i kościelnych.

Poseł Hauck wnosi interpelacyę do Ministra sprawiedliwości, w której, wskazując na liczne wypadki niewykrycia morderców w Wiedniu przez policyę, i domyślając się obarczenia policyi mniej ważnemi sprawami, zapytuje, co Rząd uczynić myśli dla zaradzenia złemu stanowi rzeczy.

Poseł Kaiser wnosi interpelacyę do Ministra skarbu, w sprawie wynagrodzenia gmin za funkcye w zakresie poruczonym.

Na porządku dziennym dyskusya szczegółowa nad projektem ustawy, tyczącym się zaprowadzenia waluty „koronowej“.

Artykuł I mówi o zaprowadzeniu waluty złotej, której jednostką rachunkową będzie „korona“ po sto groszy.

Poseł Dipauli cofa się do dyskusyi ogólnej, i obszernie zwalcza całą rzecz zaprojektowaną.

Poseł Tausche wywodzi, że regulacya waluty ze stanowiska rolników nie jest pożądana bezwarunkowo, bo *agio* jest czemś w rodzaju cła ochronnego dla rolnictwa; natomiast wysoka relacya jest rolnictwu pożyteczna, bo popiera interesa wywozu i sprowadzi napływ złota do Austryi. Mimo innych jeszcze wątpliwości, jak np. o sprawiedliwem rozłożeniu ciężarów na Austryę a Węgry, mowca będzie głosował za artykułem.

Pos. Liechtenstein uważa projekty o uregulowaniu waluty za sprawę wywołaną przez Węgry w celu podtrzymania *agia* teraźniejszego i sparaliżowania tym sposobem złych skutków traktatów handlowych. Mowca jest jednak przekonany, że traktaty te i tak nie ostoją się długo, bo we Włoszech i w Niemczech już zaczyna się około nich robota destrukcyjna. Waluta złota jest tylko płaszczykiem na pokrycie płonnej chęci podtrzymania *agia*, a jest zarazem próbą wątpliwą, drogą i nawet niebezpieczną. Dla tego mowca po bardzo długim wywodzie oświadcza się przeciw projektom.

P. Minister skarbu dr. Steinbach po części uzupełnia swoje wywody wygłoszone w dyskusyi ogólnej, po części odpowiada na dzisiejsze mowy pp. Dipaulego i Liechtensteina. Na te mowy ze stanowiska ściśle rolniczego odpowiada także P. Minister rolnictwa hr. Falkenhayn. Oba przemówienia PP. Ministrów ogłosimy następnie w streszczeniu ze stenogramu.

Pos. Stalitz nie chce zajmować się wywodami pos. Liechtensteina, skoro już Pan Minister skarbu tak świetnie odpowiedział na nie. Ponieważ o zaprowadzeniu waluty złotej wątpić już nie można, przeto mowca zwraca tylko jeszcze uwagę Rządu na potrzebę rozwinięcia komunikacyj, szczególniej dla Tryestu. Mowca z radością głosować będzie za projektami.

Pos. Morsey dziwiąc się nagłości, z jaką zjawiły się te projekty bez przygotowania opinii publicznej, przemysłu i handlu, uznaje stosunek 70 : 30 co do podziału ciężarów na Austryę a Węgry za niesprawiedliwy. Chwila teraźniejsza właśnie jest sposobna do ustanowienia korzystniejszego dla Austryi stosunku. Co najmniej zaś, powinien był Rząd przy tej sposobności wymódz zezwolenie na obniżenie cen soli.

Pos. Lueger wnosi o zamknięcie posiedzenia.

---

23)

Hajota.

Z cyklu: „Z dalekich lądów“

III.

ŁADUNEK PALMOWEGO OLEJU.

VII.

(Ciąg dalszy).

Robota ładowania postępowała raźno. Krumani Edgerleya owiązywali każdą beczkę sznurem, zaczepiali węzeł o łańcuch od windy; długie drewniane ramię podnosiło się ze zgrzytliwym forkotem wprawiającej go w ruch maszyny, beczka drżąc lekko, taczała w błękitnem powietrzu półkole nad pokładem i nikła w ciasnem wnętrzu *luku*, zkąd jakby jęk stłumiony, odzywał się stuk jej uderzającego o podłogę ciężaru. Don Rafael przeprowadzał oczyma i za każdą powtarzał sobie w duszy: „Może w tej jest mój ojciec? Może w tej?“

Obok niego stało dwóch agentów rywalizujących z faktoryą Edgerleya firm. Rozmawiali o Bengueli, o zawodzie, jaki ich spotkał; jeden skarżył się, że mu już zabrakło piwa; drugi oczekiwał niecierpliwie znacznego transportu dżynu, a tu tymczasem taka zwłoka!

Dziewiąta już beczka windowała się do góry i zawisła właśnie nad samą baryerą, gdy wtem stało się coś okropnego: Źle zadzierzgnięty węzeł puścił; beczka odbiła się raz o baryerę, drugi raz o krawędź serfboatu i z pluskiem wpadła w morze....

Krumani wrzeszcząc, rzucili się ją ratować, a wrzaskowi temu towarzyszył okrzyk, raczej początek okrzyku, błyskawiczny, urwany, ale tak okropny. tak nieludzki, że obu agentom włosy się pod korkowemi kaskami zjeżyły.... Błysła im myśl, że może który z majtków wiezie ze sobą lamparta do Europy, i ten mu uciekł, i obejrzeli się w najwyższem przerażeniu, ale zobaczyli tylko dobrze im znanego turystę-malarza, który stał bez ruchu, obu rękami trzymając się baryery....

Agenci tak byli ucieszeni tym uspokajającym widokiem, i uwagę ich tak wnet pochłonęła rozgrywająca się na morzu scena, że nie spostrzegli nawet, ani zielonej wprost bladości jego twarzy, ani kropli krwi, która mu z rozchylonych lekko ust na wargę spływała.... Nieszczęsny młodzieniec, czując, że się zdradza, że może wszystkich zgubić, heroicznym wysiłkiem woli zacisnął tak język zębami, że aż zeń ta rubinowa kropla trysnęła, niby nieme dokończenie owego krzyku szarpnięte do samego dna duszy. I wnet po tem ogarnęła go taka martwota, że pozostał jakby przygwożdżony do miejsca, nie mogąc rozprostować dłoni, ściskających baryerę. A dokoła niego tworzyło się liczne koło zwabionych wypadkiem widzów.... Zdania były podzielone, lecz większość była tego zdania, że beczka powinna wypłynąć.... Krumani nurkowali rozpaczliwie.... Czuli się winnymi, a Edgerley srogim był panem....

— Kochany nasz Dawidek! — ozwał się sarkastycznie jeden z agentów. — Znać że to był jego olej.... Pół na pół z ziemią! Naturalnie, beczka poszła na dno.

Don Rafael ocknął się z odrętwienia.... Szarpnął się, roztrącił skupioną za nim gromadę i jak szalony popędził do kajuty kapitana.

Ten siedział z Edgerley'em przy mahoniowem biurku, dopijając olbrzymie szklanice *cook-tail'ów*.

Ujrzawszy wpadającego jak wicher kreola z twarzą straszną i obłąkanym wzrokiem, zerwali się przerażeni.

— Co się stało?! — wykrzyknęli razem.

— Nieszczęście! — odpowiedział tamten zdławionym głosem. — Kapitanie.... Mr. Edgerley.... na miłosierdzie boskie.... ratunku!

— Co takiego?.. Mówże pan!

— Beczka.... jedna beczka wpadła w morze.... W niej był mój ojciec.... Ja wiem.... Tu.... tu.... coś mi mówi, że to był on!...

I obu pięściami zaczął się bić w piersi.

— *Goodeness me!* — zakrzyknął Edgerley, który jednak miał tyle przezorności, iż zamknął drzwi i okna kajuty. — Mów pan ciszej.... Jakim sposobem? To być nie może!

— Sznur się rozwiązał!... Oh!

— Ha, bydło! — syknął agent. — Otóż to mieć do czynienia z idyotami!

— Ludzie!... — jęczał Don Rafael — jeżeli Boga macie w sercu, nie traćcie czasu! Ratunku.... mówię wam.. . ratunku!

I szarpał ich za ręce i rwał sobie włosy na głowie. Szalał po prostu.

— Nie krzycz pan! — rzekł szorstko kapitan. — Stało się nieszczęście, przyznaję, ale cóż na to za rada? Zresztą, zkąd ta pewność, że to właśnie ojciec pana, a nie kto inny?... *That is nonsense!*

Don Rafael łamał ręce, aż chrupało w stawach.

— Ja wiem.... ja wiem! Ratuj go pan! Czego zwlekasz? Słyszysz?

— Co pan chcesz u licha, żebym zrobił?

— Skafandra... Daj mi pan skafander! Ja sam pójdę na dno!

— Zwaryowałeś pan!

— Zwaryuję, jeżeli pan tego nie uczynisz. — Boże! Boże miłosierdzia.... i to są ludzie!

Dawid Edgerley przystąpił do niego, i położył mu rękę na ramieniu.

— Bądźże pan rozsądnym. Ktokolwiek jest ten nieszczęśliwy — a masz pan czternaście szans przeciw jednej, że to nie jest twój ojciec — ktokolwiek on jest, już dla niego wszelki ratunek spóźniony. Pomyśl pan czego żądasz?

Któżby się tak awanturował dla jednej głupiej beczki oleju. A przecież to olej tylko, pamiętaj pan, że tylko olej — dodał z przyciskiem na każdej sylabie — jeżeli cała sprawa nie ma pójść do dyabła.

Don Rafael odtrącił go gwałtownie.

— Więc odmawiacie mi pomocy? pytał dysząc ciężko i zaiskrzone oczy wbijając w obu Anglików.

Kapitan ruszył tylko ramionami. „Brudny Dawidek“ otarł sobie pot z czoła. Cała ta scena niecierpliwiła ich mocno, zarówno jak ślepego psa, który ciągle z cicha warczał.

— Ha! więc dobrze! krzyknął młody Kubańczyk, rzucając się ku drzwiom.... Pójdę do komendanta portu.... On mi da skafander.... Niebo i ziemię poruszę, ale go tam na dnie nie zostawię!

Wiceprezes **Chlumecky** zgadza się pod warunkiem, że wieczorem odbędzie się drugie.

Izba odrzuca wniosek Luegera.

Pos. **Schwab** zbija wywody rozlicznych przeciwników projektów, szczególnie zaś posła Süssa.

Na tem przerwano obrady.

Dwa wnioski pilne, pp. **Dyka** i **Hagenhofera**, o pomoc skarbową dla okolic dotkniętych gradami, przekazano komisyi budżetowej.

Po odczytaniu kilku interpelacyj, zamknięto posiedzenie o godzinie 5 min. 30. — Następne jutro.

Mowa J. E. P. Ministra skarbu dr. Steinbacha,

wygłoszona w Izbie poselskiej, w dyskusyi ogólnej nad sprawą uregulowania waluty.

(Ciąg dalszy).

Mówią nam z kilku stron, że nie potrzeba inscenować inflacyi tak niebezpiecznemi sposobami; możnaby i srebro wybijać. To prawda! Ale jakiż byłby skutek? Przedewszystkiem ten, że nasza waluta zbliżyłaby się znowu do srebra. Jak już nadmieniłem, zasługa zawieszenia wybijania srebra na rachunek prywatny w r. 1879 polega głównie na tem, że walutę oddalono od srebra, tak, iż nie ulegała jego całkiem szczególniejszym perypetejom. Że waluta mimo to pozostaje jeszcze pod wpływem chwiejnej wartości srebra, udowodnił ku przerażeniu naszemu rok 1890. Z każdym nowo wybitym guldenem przybliżymy walutę do srebra; im więcej wybilibyśmy srebra, tem więcej waluta nasza podlegałaby chwiejności wartości jego. Jakie będą losy srebra, trudno przewidzieć. Pan profesor Süss może pozwoli mi powiedzieć, że pod tym względem powołam się na jego dzieło. Wyznaję otwarcie, że z przeczytania tego dzieła wiele się nauczyłem; co więcej, wyznać muszę, że konkluzye, do których ja doszedłem po przeczytaniu go, są wręcz sprzeczne z temi, które pan profesor Süss wczoraj tu rozwinął. W dziele tem p. profesor Süss, jak mi się zdaje przekonywająco dowodzi, że jeśli się nie pospieszy srebru na pomoc, doczeka się ono jeszcze ogromnego spadku wartości. O tem nikt też nie wątpi. Gdyby zaś to się stało, jakiż byłby skutek zbliżenia naszej waluty znowu do srebra? Wtedy obniżyłaby się nasza waluta dla tego, że byłaby zbliżona do srebra, bo dziś ma wartość większą od srebra; a nadto upadłaby wraz ze srebrem; i tak mielibyśmy obniżkę podwójną. To zaś jest wręcz przeciwne temu, do czego właśnie Rząd zmierza w swoich projektach. Wszakże ostatecznie sam pan profesor Süss staje na tem stanowisku, że żąda zaprzestania wybijania monety srebrnej.

Ale oto z najrozmaitszych stron mówią nam: srebro utrzyma się jako kruszec walutowy i wywrze nawet wpływ błogi. Pod tym względem wymieniano szczególnie Indye wschodnie i Meksyk. Na chwilę pomińmy całkiem doświadczenia dwu tych krajów; nie mówmy wcale o tem, o ile tam zmieniła się wartość srebra — a jest to kwestya bardzo sporna i jeszcze nierozstrzygnięta. Ale czyż naprawdę możecie Austryę w jej położeniu geograficznem w środku Europy, z jej ożywionym ruchem handlowym, z jej — dzięki Bogu — coraz więcej rozwijającą się pracowitością, porównywać z Meksykiem i z Indyami, szczególnie co do tamtejszej pracowitości i zdolności do pracy? (*Bardzo słusznie!*) To przecież nie uchodzi. Właśnie pomyślne geograficzne położenie dwu tych krajów, gdzie stała zachodzi rozłąka między cudzoziemcami a tubylcami, nie może przecież być brane w porównanie z Austryą.

Kilku panów posłów, mianowicie także pan profesor Süss wspomina o tem, że na korzyść srebra, w celu podwyższenia jego wartości, są zainicyowane stosowne kroki. Jakie jest moje stanowisko względem tych konferencyj, kilka razy już wypowiedziałem; na nowo mówić o tem nie potrzebuję, ale na jedno zwrócę uwagę. Jeśli te kroki powiodą się, jeśli cena srebra rzeczywiście znacznie się podniesie, będzie to w razie niedojścia ustaw niniejszych do skutku dla wszystkich państw europejskich prawdopodobnie wielkie szczęście, dla Austryi zaś wielkie nieszczęście. (*Bardzo słusznie!*) Taka jest sytuacya, w której się znajdujemy; bo zwyżka ceny srebra porwie w górę naszą także walutę. Na tym punkcie stajemy w obec zagrażającego niebezpieczeństwa. Ruch ten szczególnie w czasach ostatnich zaostrza się coraz więcej, a jak długo jeszcze Ameryka zachowa teraźniejszą swą politykę monetarną, rzecz to niepewna. Czy Stany Zjednoczone zdecydują się na tę, czy na owę ostateczność, nasz dzisiejszy walutowy stan rzeczy nie wytrzyma tego. Ztąd też ksiądz opat Treuinfels ma słuszność, mówiąc: „Nasza waluta zawisła dziś od zagranicy" — tego zaś ścierpieć nie powinniśmy. Oto stanowisko, z którego wychodzimy; oto stanowisko, z którego Rząd pozwolił sobie przedstawić wam projekta niniejsze.

A teraz, bardzo łatwą będę miał sprawę z odpowiedzią na kilka zapytań, które wystosował do mnie szanowny pan poseł Fuss. Szanowny pan poseł pyta: kiedy Rząd właściwie powziął plan uregulowania waluty? Moi wielce szanowni panowie, na pytanie to, o ile odnosi się do mojego osobistego doświadczenia, nie można odpowiedziedzieć jednem słowem. Plan taki wszakże od dawna istnieje. Już w toku dyskusyi nadmieniono, że pracy statystyczne, które miałem zaszczyt przedłożyć wys. Izbie, nie z jednego dnia na drugi są sporządzane. Dowodzi to, że austryackie Ministerstwo skarbu oddawna nosi się z planem uregulowania waluty. Ze o rzeczy samej zdania były bardzo rozstrzelone, to także prawda. Moi wielce szanowni panowie! Na prawdę nie mogę zgodzić się na bardzo ostrą po części krytykę, jakiej tu w wys. Izbie poddano traktat nasz z Węgrami o związku handlowym i celnym. Czyni się tu ustawodawstwu zarzut, że w r. 1868 inaczej sądziło o kwestyi waluty niż w r. 1878 a w r. 1888 znowu inaczej. Zdaje mi się, że taki był obowiązek ustawodawstwa; albowiem w dwu tych dziesiątkach lat poglądy na kwestyę waluty u wszystkich, którzy nią się zajmowali, zmieniły się tak z gruntu, że nawet żądać nie można, żeby ustawodawstwo wciąż stało na tem samem stanowisku. Moi wielce szanowni panowie, wracając do zapytania pos. Fussa, mogę całkiem otwarcie powiedzieć, że co do mnie, powziąłem zamiar uregulowania waluty w chwili, gdy przyszły do skutku traktaty handlowe. W tejto chwili odczułem, że niepodobna już czekać dłużej. A więc traktaty handlowe i — wypadki w Ameryce były głównemi motywami. Zacząłem czytać sprawozdania z Ameryki poprostu z febrycznym niepokojem, i były to słowa wypływające z głębokiego przekonania, gdym pod koniec wywodu mojego przy wniesieniu projektów niniejszych do wys. Izby powiedział, że spada mi kamień z serca, iż pozbywam się do pewnego stopnia odpowiedzialności w tej sprawie, wygotowawszy przynajmniej projekta. To, moi wielce szanowni panowie, wypowiedziałem wówczas całkiem szczerze, a i dziś jeszcze staję na tem samem stanowisku.

A dalej pyta szanowny pan poseł, dla czego w Najwyższej mowie od Tronu nie było o regulacyi waluty wzmianki. Proszę was, wielce szanowni panowie, mieć wzgląd na to, że Najwyższa mowa od Tronu pochodzi z czasu dawniejszego. Ale wolno mi może nawzajem pozwolić sobie zapytania, a raczej dwu zapytań; po pierwsze: cóżby wys. Izba była powiedziała, gdyby przedmiot ten był zapowiedziany w Najwyższej mowie od Tronu, a potem wypadłoby czekać nań może lat kilka? (*Bardzo słusznie!*) Nic nie powiem, z pewnością nie myślę uskarżać się, ale gdy przypomnę wys. Izbie doświadczenia, które mię spotykały co do projektów o reformie podatków bezpośrednich, dopóki nie były wniesione, wtedy wolno mi pewnie wypowiedzieć, że może było niedobrze tak długo naprzód zapowiadać w Najwyższej mowie od Tronu ten przedmiot bardzo delikatny. A teraz drugie pytanie: Ileż zapowiedź taka byłaby nas kosztowała? (*Bardzo słusznie!*) Wiadomo wam, moi wielce szanowni panowie — mogę powołać się na niejednokrotnie przezemnie wypowiedziane zdanie — że unikam chętnie wszystkiego, coby mogło być podnietą dla spekulacyi. Trudno mi zaprzeczyć, że giełdy bardzo uważnie podsłuchują, co się mówi z ławy rządowej i o czem mniemają, że są to słowa Rządu przy jakiejbądź sposobności wypowiedziane; z tego wysnuwają najrozmaitsze konkluzye, które sprawie samej bynajmniej nie służą. Przypomnijcie sobie, moi wielce szanowni panowie, że w poprzednich stadyach obrad kilka razy wspomniałem o skutkach ubocznych; bo nie można w takich rzeczach jawnie się manifestować, dopóki nie są rzeczywiście gotowe. Oto co odpowiedzieć chciałem. Pos. Fuss może to jedno uzna, że przynajmniej nie było złej woli w tem wszystkiem. (*Bardzo słusznie!*) — Pos. Fuss: Tego też wcale nie przypuszczałem.

A teraz, moi wielce szanowni panowie, przechodzę do tematu o znaczeniu projektów niniejszych. Pod tym względem wypada mi przedewszystkiem jak najszczerzej podziękować wielce szanownemu pos. Plenerowi, że wczorajszemi wywodami rzeczywiście bardzo ułatwił mi sprawę. Obowiązek mój wymaga otwarcie to uznać. Szan. p. poseł wyraźnie wskazał na to, że chodzi tu także o krok pierwszy. O wiele wdzięczniejszy jestem mu za wywód, że w stadyum przejścia może nastać nowe *agio*. Że szanowny pan poseł o tem mówił, bardzo mi to ułatwia mój wywód. Pozwólcie mi, wielce szanowni panowie, pomówić nieco o genezie tej kwestyi. Było to na jednem z ostatnich posiedzeń komisyi, gdy nagle kwestya ta zjawiła się na porządku dziennym. Na to mój wielce szanowny przyjaciel Neuwirth — żałuję, że nie jest obecny — zabębnił, jak on to doskonale potrafi, trochę na alarm w tej sprawie. Zaledwie to się stało, aliści zaniepokojenie znowu było gotowe. Temu zaniepokojeniu dano też dość żywy wyraz, jak się zdaje — sam bowiem na posiedzeniu tem nie byłem — na owem posiedzeniu komisyi, na którem odczytano sprawozdanie szanownego pana referenta; a mój szanowny przyjaciel Bärnreither dał wyraz zaniepokojeniu temu w wys. Izbie.

Na prawdę, jestem bardzo rad temu, że szanowny pan poseł Plener już z góry oświadczył, iż nie zdziwiły go bynajmniej moje oświadczenia wówczas w komisyi; a pozwalam sobie dodać: mniemam też, że nie było przyczyny do zdziwienia się. Pozwólcie mi pomówić o tej kwestyi ze stanowiska nieco szerszego. Otóż, moi wielce szanowni panowie, to, co nazywamy u siebie *agio* — a proszę wybaczyć, że dla krótkości używam tego wyrazu; mogę tylko powtórzyć, co wczoraj powiedział pan poseł Lueger, bo prawda, że mamy walutę wyższej wartości, a nie mamy właściwego *agia* — to więc tak zwane *agio* od złota u nas jest zjawiskiem nader rozległem. Gdy zadacie sobie pytanie, od czego w ogóle to *agio* od złota zawisło, dojdziecie do odnalezienia najrozmaitszych wpływów. Pozwólcie mi przytoczyć to i owo. Przedewszystkiem wchodzi w rachubę zaufanie, które ma zagranica do panującego u nas stanu rzeczy, a więc wzgląd na nasze gospodarstwo finansowe; dalej, wchodzi w rachubę związek naszej waluty ze srebrem, czy bliższy, czy dalszy; nakoniec, wchodzi w rachubę wpływ naszego bilansu handlowego i bilansu wypłat na naszą walutę. Otóż, moi wielce szanowni panowie, z tych przyczyn, wytwarzających u nas takowe *agio*, staramy się usuwać jednę po drugiej. Aby usunąć pierwszą — a jak nieraz już oświadczyłem, jak najusilniej starać się będę kontynuować dobre gospodarstwo finansowe — chodziło właśnie o zaprowadzenie dobrego gospodarstwa finansowego, aby podniosło się zaufanie zagranicy. Co się tyczy oddalenia waluty od srebra, kroku tego ma się dokonać niniejszemi projektami, a więc ma się zupełnie usunąć przyczynę, wywołującą chwiejność *agia*. Co do trzeciego punktu, wpływ bilansu handlowego i bilansu wypłat na nasze *agio*, wtedy dopiero stanowczo usunięty będzie, gdy sytuacya tak się rozwinie, że będzie można podjąć wypłaty w gotówce. Dopóki to nie nastanie, bilans handlowy i bilans wypłat wywierać będzie naturalnie pewien wpływ na naszą walutę. To, moi wielce szanowni panowie, muszę wam tu powiedzieć, bo moglibyście mi naprawdę zrobić zarzut, gdybym wam nie był powiedział. I dlatego szanowny pan poseł Plener ma zupełną słuszność, zwracając na to uwagę; ale dlatego też całkiem niesłusznie mówi się: skoro w stadyum przejścia zjawi się jakieś *agio*, będzie to znaczyło, że nie powiodła się cała sprawa. Moi wielce szanowni panowie, pod wpływem bilansu handlowego i bilansu wypłat może powstać niejaka chwiejność, to prawda; ale ta znów się wyrówna, a gdy nastanie chwila sposobna, wtedy ta ostatnia przyczyna chwiejności *ogia* będzie usunięta. Dlatego zawsze mówiłem o konieczności stadyum przejściowego; dlatego powtarzałem ustawicznie, że trzeba przyzwyczaić ludzi do waluty złotej, że trzeba wprowadzić złoto w obieg, że trzeba zaspokoić chęć skarbienia, że trzeba wypróbować nasz bilans wypłat. Wszystko to, moi wielce szanowni panowie, koniecznie stać się musi; bo wtedy dopiero będzie można uczynić ów krok stanowczy, usuwający ostatnią przyczynę chwiejności *agia*.

A przytem powtarzam, przystępujemy do całej tej akcyi z wszelką powagą; ale i to dodać mogę, że, o ile sądzę, przystępujemy do niej z dość dokładnem zastanowieniem. (*Brawo!*) W tym względzie, moi wielce szanowni panowie, nie chciałbym uwodzić was żadnem — jakżeby to nazwać? — żadnem szalbierstwem. Mniemałem, że ta droga jest najwłaściwsza, by doprowadzić nas do stałego stanu rzeczy, co do waluty; nie znam innej. Co w stadyum przejścia stać się może, by chwiejności *agia* zapobiedz, to stać się musi za pomocą polityki bankowej. Jest to punkt, który nie należy do ustawodawstwa, który jednak ma wielką doniosłość i o którym w stadyum przejścia trzeba będzie pamiętać. Pozwoliłem sobie raz już nadmienić, że i Bank austro-węgierski ujrzy się zniewolonym przyzwyczaić się do nowych okoliczności i że dobrowolnie będzie musiał podjąć się w stadyum przejścia pewnej części tych funkcyj, które po podjęciu wypłat w gotówce przypadną mu na mocy ustawy. To, moi wielce szanowni panowie, proszę przyjąć do wiadomości. W tym względzie nie potrzeba lękliwości; w tym względzie więcej niż kiedykolwiek powiedzieć można: *bange machen gilt nicht!*

Tak oto przedstawia się rzecz ta w chwili teraźniejszej, i dlatego, moi wielce szanowni panowie, powtarzam: bardzo wdzięczny jestem szan. panu pos. Plenerowi, że był pierwszym, który to słowo o nowem *agio* otwarcie tu w wys. Izbie wyrzekł.

(Ciąg dalszy nastąpi).

SPRAWY MONARCHII

(*Attachés techniczni*).

Pierwszym krokiem, jaki uczynił w interesie techników utworzony niedawno „związek parlamentarny techników", było wysłanie deputacyi do PP. Ministrów hr. Kalnoky'ego i margr. Bacquehema z prośbą o ustanowienie *attachés* technicznych przy austro-węgierskich reprezentacyach dyplomatycznych za granicą. *Fremdenblatt* donosi, że P. Minister hr. Kalnoky oświadczył w tonie jak najbardziej stanowczym, iż ze swej strony zgodzi się chętnie na ustanowienie posad, o ile je zaproponuje Ministerstwo handlu i postara się o potrzebną dotacyę. W Ministerstwie handlu zapewniono deputacyę, że urząd ten gotów jest wstawić do budżetu sumę na jednego lub dwóch *attachés* technicznych. Ministerstwo handlu chciałoby w pierwszym rzędzie kreować posadę takiego *attaché* w Paryżu, a to celem badania budowli wodnych. Związek techników zgadzając się na Paryż, proponuje utworzenie posady *attaché* technicznego przedewszystkiem w Waszyngtonie, a to głównie w interesie kontrolowania dat technicznych nadsyłanych z Ameryki.

Lecz w tej samej chwili kapitan z elastycznością, nieprawdopodobną w człowieku tak otyłym, skoczył ku niemu cichym skokiem pantery, wraz z nim skoczył jego pies i obaj uchwycili go, milczkiem, wpijając mu w ciało jeden swe palce silne jak żelazne kleszcze, drugi zęby.

Tygrysie oczy Steersona błyszczały niebieskawym ogniem.

— *You bloody fool!* wyszeptał ciskając miotającego się na sofkę. Chcesz nas zgubić! Nie wyjdziesz ztąd, powiadam.

I przytrzymując mu jedną dłonią obie ręce na piersiach, drugą zatykał mu usta.

— Puszczaj zbrodniarzu! bełkotał zduszonym głosem nieszczęśliwy młodzieniec, a bezsilna rozpacz i wściekłość ściskały go tak za gardło, że tracił oddech. Puszczaj, bo zabiję cię jak psa!

— Nie puszczę! Wypłać teraz należne nam pieniądze!.. Czas ucieka.

— Boże! Boże! jęczał Don Rafael coraz słabiej walcząc ze swym przeciwnikiem.... Oczy zaszły mu mgłą czerwoną, głowa opadła na aksamitną poduszkę sofy.... Ogarniała go zupełna niemoc członków, lecz w piersiach ból kipiał... Pies usiadł mu na zdrętwiałych nogach i warczał głucho.

Na wzmiankę o pieniądzach „brudny Dawidek" który podczas walki trzymał się roztropnie zdaleka, uznał za stosowne wtrącić swoje słówko.

— Tak, tak! — rzekł — kapitan ma słuszność. Trzeba skończyć interes.

Beczki już są na pokładzie, ale pieniądze nie są jeszcze w naszem ręku.

Don Rafael nic nie odpowiedział.

— Gdzie pan masz klucz od szkatułki?

Milczenie.

— Obszukaj go — rzekł obojętnie kapitan, który już był puścił swoją ofiarę, i najspokojniej nalewał sobie brandy.

Ale Mr. Edgerley nie kwapił się ze spełnieniem polecenia. — Patrzył z pod oka na leżącą bez ruchu postać, a jej osłupiałe, lecz groźne oczy, w pół otwarte, różową pianą obszyte usta i falująca ciężko pierś, nie zachęcały go zgoła.

— Ach! ty tchórzu! — rzekł pogardliwie kapitan Steerson. — Cóż; dajesz pan klucz? — zapytał przez ramię.

Don Rafael wydał tylko dźwięk, który był na wpół jękiem, wpół rykiem zranionego zwierza.

Wtedy kapitan bez ceremonii zagłębił rękę w kieszenie jego białego pikowego ubrania, szukał czas jakiś, aż wydobył miękki skórzany woreczek, a z niego niewielki kluczyk.

— To ten! — rzekł radośnie Edgerley.

Syn Don Estebana ostatnim wysiłkiem chciał się dźwignąć, ale pies od nóg sunął mu na piersi, i położył się na nich, wlepiając w niego swe jedyne, krwawe oko. Jasnem było, że za najlżejszem poruszeniem uchwyci go za twarz zębami.

— Brawo, Spot! — mruknął kapitan, uśmiechając się tygrysio.

Dwaj przyjaciele zasiedli przy biórku. W kajucie nastała cisza, a w niej dzwoniło delikatnie szybko rachowane złoto, grał świszczący oddech młodego kreola i warkot psa.

— *All right!* — przemówił wreszcie kapitan. Summa w porządku — a teraz część moja!

(Dokończenie nastąpi)

Cholera.

Znany półurzędowy organ *Nordd. Allg. Ztg.* zamieszcza na miejscu naczelnem następujący komunikat:

„Wieści, które nas z Azyi i europejskiej Rossyi dochodzą, nie pozostawiają żadnej wątpliwości, że musimy być przygotowani na dalsze rozszerzenie cholery od wschodniej strony. Obecnie wszelako wypływa z najświeższych doniesień, że choroba ta i na zachodnich granicach pokazać się może. Opinia publiczna w Niemczech nie objawia dotychczas żadnego niepokoju w skutek wieści o zbliżającej się zarazie — i słusznie. Podobnie bowiem, jak w czasie ostatnich epidemij, które na szczęście w Niemczech mało tylko albo wcale się nie ukazały, ludność i teraz spokojną być może w tem przekonaniu, że administracya państwowa i władze w prowincyach pogranicznych poszczególnych państw związkowych bacznie śledzą rozwój cholery i uchwaliły już odpowiednie środki ochronne, które zastosowane będą w razie zbliżenia się zarazy do granic naszych.“

Znany pisarz Bernard Stern, zamieszcza w *Köln. Ztg.* obszerny artykuł p. t.: *Die russischen Choleraherde*, w którym sumiennej poddaje ocenie stosunki klimatyczne, hygieniczne i administracyjne miasta Baku, jako centralnego siedliska cholery. „Główną przyczyną gwałtownego rozwoju choroby — pisze on — jest tu brak wody do picia; mieszkańcy pragnienie swoje zaspokajać muszą filtrowaną wodą deszczową, a jeżeli w skutek suszy długotrwałej wyczerpią się jej zapasy, wtedy piją wodę przesyconą najniezdrowszemi zarazkami.

„Gdy cholera w Baku się ukazała, straszna panika zdjęła całą ludność. W przeciągu dni kilku opuściło 34.000 mieszkańców miasto, a w szeregach pozostałych choroba straszne wyrządza spustoszenia. Żadnych środków ochronnych rząd na razie nie uchwalił i z przerażającą szybkością rozszerzyła się zaraza po miastach Kaukazu, a wkrótce jej ofiarą stanie się prawdopodobnie Moskwa.

„Gdy władze w obec alarmujących wieści pokusiły się wreszcie o zlokalizowanie cholery, starania ich nie odniosły pożądanego skutku, a rossyjska gospodarka w Tyflisie i Batum uniemożliwia nawet pomyślną obronę przed niebezpiecznym wrogiem; Batum znów, gdzie cholera grasuje, stoi w tak ożywionych handlowych stosunkach z Europą, a mianowicie z Tryestem, Wenecyą, Londynem, Hamburgiem, Odessą i Carogrodem, że z tej strony największe grozi niebezpieczeństwo.

„Klimatyczne położenie Batumu, na domiar i administracya niedbała w najwyższym stopniu budzi przekonanie, że gdy zaraza na dobre tu się rozpanoszy, to trudno będzie ją opanować i z miasta wypędzić. Najgroźniejszem jednak siedliskiem cholery jest Astrachan, ojczyzna kawioru: hygieniczne warunki tego miasta, gdzie błoto po ulicach leży na stopę wysoko a na podwórzach odór padliny i gnijących odpadków o mdłości przyprawia, są fatalne; łatwo więc zrozumieć, że w r. 1878 cholera wyniszczyła do szczętu prawie wszystkich mieszkańców Astrachanu, łatwo zrozumieć, że i dziś nie prędko opuści grunt tak podatny, który raz objęła w posiadanie swoje.“

Wedle najnowszych doniesień, stosunki w Baku są okropne. Brak tam lekarzy, środków dezinfekcyjnych, a wreszcie grabarzy. Zwłoki leżą całemi dniami niepogrzebane.

Ministerstwo spraw wewnętrznych po dzień 13 lipca wydelegowało do rozmaitych gubernij przeszło 30 lekarzy, a w tej liczbie jednego profesora, 22 studentów i 10 felczerów. W tych dniach wyjedzie jeszcze 20 lekarzy i 27 felczerów. W miarę możności, departament lekarski pragnie uczynić jeszcze zadość żądaniom zarządów miejskich, ziemstw, kolei żelaznych i towarzystw żeglugi parowej, które proszą o nadesłanie im służby zdrowia na ich rachunek. Niebawem wysłane być mają do Baku także Siostry miłosierdzia.

Zaburzenia w Astrachanie i Saratowie.

Wedle prywatnych doniesień, liczba zabitych i rannych podczas ostatnich zaburzeń w Astrachanie, była znacznie większą niż podał ją raport urzędowy. Lekarz Popow został w szpitalu na miejscu zamordowany a jego zwłoki wyrzucone przez okno. Jednego z felczerów tłum rozbestwiony owinął w watę, polał naftą i zapalił. Wyciągnięci z łóżek chorzy na cholerę, prawie wszyscy pomarli. Zauważano, iż po rozruchach epidemia znacznie się zwiększyła. Cyfra złupionych sklepów i wypróżnionych piwnic jest bardzo wielka. Wybitną rolę wśród zaburzeń odgrywały kobiety. One tworzyły wszędzie straże przednie ekscedentów, którzy składali się przeważnie z szumowin ludności roboczej. Kobiety to głównie znosiły kamienie, któremi tłum bombardował, następnie szpitale i inne gmachy publiczne, a także domy prywatne, zwłaszcza mieszkania lekarzy i one to dostarczały także nafty na podpalenie szpitali, mebli i pościeli szpitalnej. Tłum dziki nie szczędził nawet cmentarza; wiele nagrobków zniszczono i wygrzebano około dziesięć trumien z ciałami zmarłych na cholerę, celem przekonania się, czy władze nie chowały żywcem.

O zaburzeniach w Saratowie donosi depesza urzędowa: W dniu 10 lipca tłum pospólstwa pod wrażeniem niedorzecznych wieści, jakoby lekarze miejscowych szpitali kazali grzebać ludzi żywych, dopuścił się zawichrzeń ulicznych i nie bacząc na perswazye władz cywilnych, zrabował pierwszy cyrkuł policyjny, mieszkania oberpolicmajstra i kilku lekarzy oraz czasowy szpital choleryczny, z którego wyciągniono 17 chorych. Rozszalałe tłumy dopuściły się gwałtów na służbie szpitalnej i niektórych osobach prywatnych, które wzięto za należące do służby sanitarnej, przyczem dwóch ludzi zostało zabitych. Wojska z obozu, zawezwane natychmiast po wybuchu zaburzeń dla położenia kresu gwałtom, zmuszone były użyć broni, przyczem zabito trzech ludzi, a czterech raniono. Zaburzenia stłumiono, a winnych pociągnięto do odpowiedzialności.

KRONIKA

Lwów, 18 lipca.

— **Najj. Pan** przybędzie do Lwowa według najnowszych dyspozycyj, dnia 30 sierpnia, nie zaś 31 sierpnia jak poprzednio było w projekcie — i zabawi do dnia 2 września. W skutek tego program przyjęcia i pobytu Najj. Pana we Lwowie, podany w poprzednim numerze *Gazety*, ulegnie zmianie.

P. Kłosowski, dyrektor ruchu kolei Państwowych we Lwowie, wyjechał na kilka dni do Wiednia.

— **Z Politechniki lwowskiej.** W dniu 18 b. m. złożył II. egzamin państwowy na wydziale inżynieryi p. Kazimierz Rogoziński, rodem z Krakowa, asystent przy katedrze budowy dróg i kolei, zaś p. Jan Bogucki, rodem z Tarnopola, asystent przy obserwatoryum, złożył takowy z odznaczeniem.

— **„Maryówka“**. Zakład wodoleczniczy „Maryówka“ pod Lwowem koło Winnik, za rogatką łyczakowską, nakształt słynnego „Kaltenleutgeben“ urządzony, został w sobotę uroczyście otwarty i poświęcony. Ceremonii poświęcenia dokonali: ks. proboszcz Stanisław Korzeniowski ze Lwowa wspólnie z prob. winnickim obrz. łac. ks. Banachem i prob. obrz gr. kat. ks. Hryniakiem. Po ceremonii poświęcenia właściciel zakładu, p. Emil Bertemilian, Brajer podejmował liczne grono gości wieczerzą.

— **Z Uniwersytetu**. P. Kazimierz Marya hr. Szeptycki, rodem z Przyłbic w Galicyi, otrzymał w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw, zaś p. Aleksander Czuczyński, rodem z Drohobycza w Galicyi, stopień doktora filozofii.

— **Ze sfer notaryalnych**. P. Franciszek Piszek, mianowany notaryuszem we Lwowie, otwiera swą kancelaryę d. 20 b. m.

— **Ślub**. Jutro, we wtorek, odbędzie się w kościele św. Anny o godzinie 7 wieczór ślub p. Karola Moniaka ze Stanisławowa, z panną Katarzyną Stojowską, nauczycielką we Lwowie.

— **Zaręczyny**. W Królestwie Polskiem odbyły się w dniu 10 b. m. zaręczyny panny Haliny Janiny 2-ga imion, córki ś. p. Wincentego Połota Połotyńskiego, właściciela dóbr ziemskich na Litwie, a po r. 1863 emigranta i ś. p. Maryi z Ziemiańskich, z p. Stanisławem, synem Witolda Koryzna-Chałeckiego i Eulalii z Lutomierskich.

— **XXVII zjazd Towarzystwa pedagogicznego** rozpoczął wczoraj w Brodach swoje prace. Zanim podamy sprawozdanie z obrad zjazdu, musimy zaznajomić czytelników pokrótce z relacyą głównego zarządu Towarzystwa o całorocznych czynnościach. Na wstępie zaznacza sprawozdanie, że Towarzystwo rozwijało się pomyślnie. Przybyły nowe oddziały w Dobromilu, Kolbuszowie, Lisku, Pilznie i Żółkwi. Nadto powstało jeszcze kilkadziesiąt Kółek tak, że obecnie liczy Towarzystwo 61 oddziałów i 166 Kółek. Ogólna liczba członków wynosi przeszło 3 000. Ruch w oddziałach statecznie wzrasta.

Walny zjazd w Drohobyczu przekazał zarządowi głównemu wiele spraw do załatwienia, najważniejszą zaś były wnioski, dążące do zmiany ustawy szkolnej. Zarząd, będąc przeświadczony, że najbardziej piekącą sprawą jest polepszenie bytu materyalnego nauczycieli szkół ludowych, wniósł petycyę do Sejmu na ręce honorowego członka Towarzystwa, Stanisława hr. Badeniego, o zmianę niektórych postanowień ustawy szkolnej z d. 1 stycznia 1889. Zabiegi owe i oczekiwania nauczycielstwa — jak wiadomo — nie pozostały bez skutku.

Dalej podnosi sprawozdanie, że zarząd poczynił starania o nabycie na własność Towarzystwa domu, w którym prócz pomieszczenia biur, byłaby dla członków urządzona czytelnia i wolne pokoiki dla przyjezdnych z prowincyi za interesami członków.

Z powodu jubileuszu honorowego członka Towarzystwa, dr. Antoniego Małeckiego, zarząd główny poświęcił mu 24 numer *Szkoły*. Numer ten, osobno wydany, w tece wręczy deputacya zarządu dr. Małeckiemu, skoro tenże do Lwowa powróci. *Szkoła*, organ Towarzystwa pedagogicznego, wychodząca rok dwudziesty piąty, obecnie pod redakcyą p. Mieczysława Baranowskiego, rozwija się bardzo pomyślnie. Administracya wydawnictw, stanowiąca obecnie jednę z najważniejszych gałęzi ciągłych czynności, rozwija się również korzystnie. Ponieważ fundusze burs dla dzieci nauczycielskich nie są jeszcze tak znaczne, by można myśleć o zbudowaniu własnej bursy, pomieścił zarząd główny w roku 1891/2 niektórych wychowanków w bursach krajowych, reszcie zaś przyznał stypendya. Ogółem korzystało z tego funduszu w roku szkolnym 1891/2, 24 wychowanków. Nadto dwom udzielono jednorazowych datków. Utrzymanie wszystkich wychowanków kosztowało 1510 zł., a administracya 15 zł. 42 ct. Na pokrycie, z wkładek członków wpłynęło 229 zł. 50 ct., a odsetki od kapitału wynosiły 263 zł. 98 ct., zarząd główny musiał więc dopłacić 1031 zł. 94 ct. Kolonie wakacyjne dla dziatwy szkolnej, pozostające pod opieką Towarzystwa pedagogicznego, utrzymują się i rozwijają. Przychód wynosił w 1891 roku 2753 zł. 39 ct., a rozchód 2742 zł. 11 ct. Kolonia, która od początku swego istnienia t. j. od roku 1883 miała bezpłatne umieszczenie w Hucie, musiała się w roku 1891 przenieść do Hrebenowa. Stało się to dla tego, ponieważ obecny właściciel dóbr państwa Skole wypowiedział zarządowi zajmowane przez kolonię lokalności. Z pomiędzy 218 ubiegających się o przyjęcie wybrano na podstawie oględzin lekarskich 102 chłopców, przeważnie synów niższych urzędników i ubogich rzemieślników. W tym roku rozdał zarząd 29 zapomóg z funduszów Towarzystwa w kwocie 595 zł., a 7 zapomóg z funduszu im. dr. Stanisława hr. Badeniego w kwocie 175 zł. Razem więc udzielono 36 zapomóg w kwocie 770 zł. (C. d. n.)

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 18 lipca 1892. Barometr opada.

W ubiegłych 2 dobach licząc od godziny 12 w południe dnia 16go lipca do 12 w południe dnia 18 lipca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny, co do siły słaby (1—2), niebo przeważnie zachmurzone, a powietrze wilgotne (75 proc. wilgot względnej); opad, deszcz, wysokość opadu 6,7 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była +17,4°C., najwyższa +23,8°C. wczoraj po południu, najniższa +14,0°C. w nocy.

W sobotę popołudniu padał deszcz, wczoraj przy zmiennym stanie powietrza mieliśmy pogodę.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm znajdowała się w Finlandyi; zwyżka 765 do 760 mm. w Sycyliii; zniżka drugorzędna utworzyła się w zatoce Biskajskiej.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 759 mm.

Prognoza na dobę 13 lipca 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zmienny z południa, co do siły mierny (2—3), średnia temperatura doby podniesie się do +18°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 75 proc.; opad, deszcz chwilowy.

— **Z Bohorodczan** donoszą: W dniu 12 b. m. odbyło się tu pożegnanie starosty p. Kornela Strassera, który przeniesiony do Horodenki, w tych dniach udaje się na swe nowe stanowisko służbowe. W pożegnaniu wzięła udział cała inteligencya miejscowa i okoliczna. W dniu tym o zmroku na hasło trąbki strażackiej zebrali się w urzędzie gminnym towarzysze ochotniczej straży ogniowej i ztąd, poprzedzani licznym orszakiem wieśniaków okolicznych, niosących pochodnie i barwne lampiony, udali się przed pomieszkanie starosty pod wodzą naczelnika dra Antoniego Coghena, który pożegnał go stosowną przemową imieniem ochotniczej straży ogniowej, której prezesem był p. Strasser. Ztamtąd udano się wspólnie z przybyłymi gośćmi za miasto, gdzie dr. Coghen i dr. Palester przygotowali dla uczestników uroczystości wspaniałe widowisko z ogni sztucznych. Przy oświetleniu bengalskich ogni wrócono do miasta i tu zebrano się w kasynie na wspólną biesiadę. Do stołów zasiadło przeszło 80 osób, między któremi było wiele pań. Szereg toastów rozpoczął marszałek powiatu p. Józef Szeliński bardzo piękną przemową, w której zaznaczył dobitnie, że ustępującego starostę żegna powiat jako swego naczelnego zwierzchnika i jako człowieka, który trudne nieraz obowiązki swego urzędu umiał zawsze pogodzić z uczuciem obywatelskiego powołania. W końcu zwrócił mowca swe słowa do obojga państwa Strasserów, jako tych, którzy niezwykłą uprzejmością i serdecznością zrobili dom swój prawdziwem ogniskiem życia towarzyskiego. Następnie przemawiał gr. kat. dziekan ks. Paczowski, który podniósł zasługi starosty na polu szkolnictwa, po nim zaś pożegnał go gorącemi słowy p. Tadeusz Wrześniowski imieniem grona urzędników starostwa. Przemawiał także poborca podatkowy p. Ziahauer. Imieniem duchowieństwa pożegnali starostę ks. Wł. Pauk, gr. kat. prob. z Sadzawy, tudzież Dominikanin ks. Donat Sadlejski. Z kolei zabrał głos Aleksy Barabasz, poseł na Sejm i naczelnik gminy w Starych Bohorodczanach, a po nim sędziwy i nader sympatyczny włościanin Michał Marceniuk z Markowej, który prostemi, ale serdecznemi słowy żegnał starostę jako uprzejmego doradcę i życzliwego przyjaciela ludu, a przytem złożył hołd jego zacnej i powszechnie szanowanej małżonce. Z prawdziwem wzruszeniem odezwał się w końcu p. Strasser, dziękując wszystkim uczestnikom tej uroczystej biesiady, a w szczególności wydziałowi kasyna, którego był prezesem, za te objawy życzliwości, które dlań zostaną bardzo cenną pamiątką. Na zakończenie odczytał dr. Coghen listy i telegramy, nadesłane w ciągu uroczystości, tudzież piękny wiersz pożegnalny. Przy dźwiękach wybornej orkiestry zabawiano się potem ożywioną rozmową aż do białego dnia. We dwa dni później, t. j. we czwartek odbyła się druga uroczystość pożegnalna na cześć starosty. Tym razem zainaugurował ją marszałek powiatu p. Szeliński, który w myśl uchwały wydziału pow. zaprosił na ten dzień całą Radę powiatową, oraz wszystkich naczelników gmin, celem wspólnego pożegnania odjeżdżającego starosty. W południe zatem udali się wszyscy gremialnie do biura starosty i tu uroczyście go pożegnali, poczem wraz z nim na zaproszenie marszałka udali się do sali kasynowej na wspólne śniadanie.

† **Zmarła** w ostatnich dniach: w Tuchowie, Antonina z Zajączkowskich H o f f m a n o w a, żona naczelnika sądu powiatowego.

— **Konkurs**. Zarząd bursy nauczycielskiej w Tarnopolu rozpisuje konkurs na 26 wolnych miejsc w roku szkolnym 1892/3 obsadzić się mających. Pierwszeństwo będą mieli synowie nauczycieli i wdów po nauczycielach. Do podania należy dołączyć: świadectwo z ostatniego półrocza i deklaracyę rodziców, że z góry za każdy miesiąc wyznaczoną przez zarząd dopłatę wnosić się zobowiązują. Podania należy wysełać na ręce prof. gimn. p. Ellingera w Taropolu, najpóźniej do 15 sierpnia b. r.

— **Muzeum Narodowe** w Krakowie otrzymało w ostatnich dniach z Paryża piękne dary, należące równie do działu pamiątek, jak i zbioru sztuki polskiej. P. Władysław Mickiewicz złożył ponownie szereg przedmiotów, które były niegdyś w posiadaniu wieszcza, jak portfel cesarza Napoleona I z autentycznym napisem, gałązkę z wierzby na wyspie św. Heleny, włos i cząstkę szaty Napoleona I, cząstkę lauru z głowy zmarłego Kościuszki, w końcu popiersie *au biscuit* cesarza Aleksandra I. P. Leonard Niedźwiecki ofiarował pięknie wykończony biust bronzowy, wykonany w Paryżu 1868 r. przez artystę-rzeźbiarza Boryszowskiego.

— **Kasa chorych m. Lwowa.** Dnia 13 b. m. odbyło się pod przewodnictwem p. W. Gubrynowicza posiedzenie zarządu. Z przyjętego do wiadomości sprawozdania za czerwiec wynika, iż przychody wraz z saldem za maj wynosiły 6.736 zł. 69 ct. Rozchody 5060 zł. 80 ct. Saldo w gotówce na lipiec 1675 złr. 95 cnt. Chorych zgłosiło się 489, z tych odesłano do szpitala 23, umarło 3, pozostało w leczeniu na lipiec 83, wyzdrowiało 370. Ogólny stan członków z 30 czezwca 8044 a to mężczyzn 6425, a kobiet 1619. W czasie od stycznia do końca czerwca podniósł się stan tychże o 2747. Największy ruch członków objawia się u robotników budowlanych, którzy po kilka razy w miesiącu zmieniają miejsce zarobku. Spraw karnych załatwiono za pośrednictwem Magistratu m. Lwowa w czasie od stycznia do 30 czerwca 227. Za niezgłoszenia robotników w czasie właściwym ukarał magistrat 21 pracodawców, zaś od 3 ściągnięto pobrane od robotników wkładki do kasy, a do tejże w czasie właściwym nie odprowadzone. Starania zarządu w osiągnięciu pewnych opustów dla członków kasy w miejscowych i krajowych zakładach kąpielowych, odniosły pożądany skutek. Niemal wszystkie zakłady kąpielowe w mieście i w kraju, prócz zakładu rządowego w Krynicy, udzieliły opustu od 40 do 50 prc. od zwykłych cen kąpielowych; zaś dr. Chramiec, właściciel zakładu w Zakopanem, ofiarował bezpłatnie kąpiele dla 5 członków kasy i bezpłatną dla tychże opiekę lekarską. Za okazane względy dla członków kasy uchwalono wystosować podziękowanie odnośnym zarządom kąpielowym. Na miejsce ustępującego buchaltera postanowiono rozpisać konkurs.

— **Zmiana własności**. Dobra Toki, dotąd własność Tadeusza hr. Dzieduszyckiego, w powiecie zbaraskim położone, nabyli dr. Julian i Henryk Dornbachowie.

— **Sędziwy wiek**. Samuel Stefanowicz, były właściciel dóbr ziemskich, przeżywszy lat 104, zmarł dnia 14 b. m. w Kołomyi.

Z komitetu dla spraw chowu koni.

(Ciąg dalszy).

Następnie odczytuje p. referent reskrypt wys. c. k. Ministerstwa rolnictwa w sprawie poruszonego pomnożenia liczby reprezentantów Towarzystw gospodarskich w komitecie dla spraw chowu koni, co przyjęto do wiadomości i podaje do wiadomości komitetu prośbę p. Stanisława Brykczyńskiego o udzielenie w najem ogiera ardeńskiego. Uchwalono odroczyć decyzyę do posiedzenia jesiennego. Referent podaje do wiadomości komitetu wspólną prośbę p. Stanisława Gniewosza, właściciela dóbr Trzcianka i p. Cieszanowskiego o udzielenie ogiera na ograniczoną własność, zaprenotowanego w skutek podania jego administratora dóbr p. Bronisława Cieszanowskiego. Uwzględniono przy podziale ogierów będących do rozporządzenia. Wreszcie podaje p. referent do wiadomości komitetu zażalenie Edmunda hr. Dzieduszyckiego z Izydorówki, z powodu odebrania ze stacyi w Izydorówce ogiera „Schayya", oddanego w najem Adamowi ks. Lubomirskiemu w Mierzyńcu i prosi o spowodowanie, aby mu tego ogiera dano w najem na trzy lata. Uchwalono na wniosek p. Bielskiego zawiadomić hr. Dzieduszyckiego, że odebranie ze stacyi publicznej w Izydorówce ogiera „Schayya" nastąpiło w skutek rozporządzenia ministeryalnego, celem szybkiego przydzielenia innego ogiera ks. Lubomirskiemu, u którego ogier pozostający w najmie, z powodu choroby musiał być oddany, zwłaszcza, że nie miał innego ogiera do zastąpienia do końca peryodu stanowienia. Zresztą „Schayya" przydzielony został ks. Lubomirskiemu tylko do końca peryodu stanowienia r. b., a hr. Dzieduszycki może w jesieni r. b. wnieść podanie o udzielenia mu tego ogiera w najem.

III. Na propozycyę c. k. podpułkownika Klasterskiego uchwalono terminy do wybrakowania ogierów w Drohowyżu na 19 lipca, w Olchowcach na 23 lipca b. r. Do Drohowyża delegowano do tej czynności członków komitetu: hr. Cetnera i p. Bielskiego, do Olchowiec zaś hr. Cetnera i p. Augustynowicza.

IV. Na propozycyę c. k. podpułkownika Klasterskiego uchwalono miejsca i terminy do uskuteczniania zakupna ogierów w r. b.: Drohowyże 19 lipca, Olchowce 23 lipca. Dalej a) w zachodniej Galicyi: Przemyśl 22 sierpnia; Rzeszów 23 sierpnia; Bochnia 24 sierpnia przed południem; Niegowić 24 sierpnia popołudniu; Kraków 25 sierpnia, Nowy Sącz 27 sierpnia. Do przeprowadzenia tych czynności wydelegowano członków komitetu pp.: Augustynowicza i Stojowskiego; zakupno jednak w Drohowyżu i Olchowcach ma się odbyć przy sposobności brakowania ogierów w obecności członków komitetu delegowanych do brakowania ogierów; b) we wschodniej Galicyi: Stryj 19 września; Kałusz 20 września; Buczacz 21 września, Chorostków 22 września; Złoczów 24 września; Lwów 25 września, Szczerzec 26 września. Równocześnie w tych samych terminach odbędzie się premiowanie koni w Stryju, Kałuszu, Złoczowie i w Szczercu. Do przeprowadzenia tych czynności delegowano członków komitetu: hr. Cetnera i p. Bielskiego.

(Dokończenie nastąpi).

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 17 lipca.

Każda giełda jest siedliskiem plotek. Jest to małe miasteczko, w wielkiem mieście, każdy zaś *habitué* giełdy, zajmuje się najmniej znaczącym ruchem i czynem sąsiada. — Mała na pozór okoliczność, ploteczka, wpływa na kurs poszczególnego papieru i staje się powodem olbrzymich zysków lub strat.

Grupa Rothschildowska i jej stosunek z rządem węgierskim, zajmuje dotąd umysły wszystkich. Kredyty spadły nagle, na wiadomość, że dwaj dyrektorowie tutejszych drugorzędnych banków powołani zostali do Budapesztu przez węgierskiego ministra finansów. Podejrzywano zatem, że z grupą Rothschilda nie będą zawarte układy. Tymczasem wszystkie wiadomości okazały się po zamknięciu giełdy nieprawdziwe. Dyrektor Bauer (o którego właśnie chodziło) wcale nie wyjeżdżał z Wiednia, drugi zaś dyrektor Minkus, bawił wprawdzie w Budapeszcie, lecz konferował tylko z Szellem, nie widząc się wcale z ministrem skarbu. Jeden z większych tutejszych spekulantów ogromne jednak ilości kredytów rzucał wciąż na targ, tak, że sprzeczne wiadomości, wcale nie sprawdzone, wpływały na kupców niepomyślnie i giełda zamknęła notowania w piątek kursem 310.

Skartelowane czeskie fabryki żelaza podwyższyły cenę żelaza sztabowego o 25 nkr. na centnarze metrycznym. W skutek tego poszły w górę papiery górnicze, zwłaszcza akcye praskiego towarzystwa przemysłu żelaznego. Staatsbahny pomimo nieprzychylnych wiadomości o stanie żniw, poszły w górę wskutek wielkich zakupów, notując 300 za sztukę. Akcye austr. fabryki broni, ponownej doznały zwyżki, gdyż coraz to więcej staje się prawdopodobnym układ z rządem włoskim w sprawie dostarczenia karabinów.

Sobotnia giełda odznaczyła się *baissą* kredytów. Spadły one o 2 zł. (do 308), gdyż sprzedawano je gwałtownie, w skutek pogłosek o odbytej konferencyi grupy Rotschilda. Dowiedziano się, że podobno wszystkie interesa walutowe mają być odłożone i że członkowie grupy mają wyjeżdżać na willegiaturę. Na tę zniżkę wpłynęło również samobójstwo jednego z większych dłużników filii zakładu kred. dla handlu i przemysłu w Bernie (morawskiem). Kurs kredytów byłby spadł jeszcze bardziej, gdyby nie zakupowano ich w wielkiej ilości na rachunek zagranicy. Ruble spadły w skutek pogłoski o chorobie Giersa. — Bank ateński, na mocy układu z rządem greckim, postanowił wydawać publiczności zagraniczne traty, po cenach, przez bank ustanawiać się mających. Postanowienie to nie dopuści do zwyżki cen złota, a nawet wpłynie na przyszłą zniżkę.

Stosunki pieniężne w Londynie są dość pomyślne. Eskont miejscowy wynosi 1 procent. Bank angielski wykazuje jednak tak samo, jak niemiecki Reichsbank przybytek o 218.000 w rezerwie ogólnej, a o 248.000 funtów sterlingów w rezerwie papierowej, w stosunku do poprzedniego tygodnia. Portfel wekslowy wykazuje kolosalny ubytek o 3,935.000 funt. sterlingów.

Targ zbożowy.

Lwów, 16 lipca: pszenica 8·50 do 9·—, żyto 7·40 do 7·80, jęczmień 6·— do 7·—. owies 6·80 do 7.30, rzepak nowy 9·50 do 10·—, groch 6·50 do 8·50, wyka 4·75 do 5·—, nas. lniane —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·50 do 7·—, hreczka 8·50 do 9·50, koniczyna czerwona —·— do —·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, kminek 19·— do 20·—, anyż 27·— do 30·—, kukurudza 5·90 do 6·10, chmiel nowy za 56 kilg. 65·— do 70·—. spirytus 14·75 do 15·—. Nowy spirytus na zimowe miesiące 13·— do 13·25.

Usposobienie bardzo słabe.

OSTATNIA POCZTA

(§) Najwyższem postanowieniem z dnia 23 czerwca **Najj. Pan** zatwierdził uchwały Sejmu krajowego, któremi zezwolono na pobór opłat mytniczych następującym Reprezentacyom powiatowym:

W Żółkwi na drodze powiatowej Żółkiew-Krechów; w Czortkowie na drodze powiatowej Jagielnica-Ułaszkowce; w Kolbuszowej na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów; w Drohobyczu na drodze powiatowej Rychcice-Dobrowlany; w Kołomyi na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn; w Lisku na drodze powiatowej Ustrzyki-Lutowiska; Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu na rzecz utrzymania mostu na rzece Bystrzycy w Urożu i mostów w Podbużu.

Również udzielił **Najj. Pan** sankcyi uchwalonej przez Sejm ustawie, którą udzielono miastu Jarosławowi prawa do poboru myta kopytkowego na lat trzy.

Namiestnictwo zarządziło ogłoszenie powyższych uchwał i ustaw w „Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych."

Z okazyi tyle radośnego dla ludów Monarchii faktu zaręczyn Najdostojniejszej Arcyksiężniczki **Małgorzaty Zofii**, Córki Najdost. Arcyksięcia Karola Ludwika, z księciem Aleksandrem Württemberskim, faktu, który i w kraju naszym, związanym tyloma węzłami z Dostojną Osobą Jego Ces. i Król. Wysokości Arcyksięcia Karola Ludwika, wywołał najżywsze i najradośniejsze echo — mieszkańcy Reichenau, miejsca obecnego pobytu Rodziny Jego Ces. Wysokości Arcyksięcia Karola Ludwika, urządzili dnia 16-go b. m. wspaniałą patryotyczną manifestacyę. Wieczorem, o godzinie 9-ej zajaśniały wszystkie okna tysiącem świateł, poczem udał się przed willę Arcyksięcia korowód z pochodniami. W chwili zbliżenia się pochodu, pojawili się na parterowej werandzie: Najd. Arcyksięstwo Karol Ludwik i Marya Teresa, Najdost. Arcyksiążęta: Franciszek Ferdynand d'Este, Dostojni Narzeczeni, Najdost Arcyksiężna Maryа Józefa, Małżonka Najdost. Arcyksięcia Ottona, wreszcie Najd. Arcyksiężniczki: Marya Anunciata i Elżbieta. Na odpowiednią przemowę burmistrza z Reichenau, który wynurzył gorące życzenia miejscowej ludności, odpowiedział Najdost. Arcyksiążę Karol Ludwik w te słowa:

„Muszę zaprawdę powiedzieć, że dawno nie sprawiło mi nic takiej radości, jak zaręczyny mojej Córki. Chwała Bogu! odczekała ona po ostatniej chorobie zupełnie zdrowie i czuje się nad wszelki wyraz szczęśliwą".

W toku rozmowy zawiadomił Najd. Arcyksiążę, że wkrótce uda się wraz z Najd. swoją Małżonką i Arcyksiężniczką Małgorzatą Zofią do Ischl, aby tam przedstawić Najj. Państwu Narzeczonego swej Córki.

O godzinie wpół do 10tej korowód wśród entuzyastycznych okrzyków opuścił dziedziniec willi, a w pół godziny potem cała arcyksiążęca Rodzina odbyła przejażdżkę po Reichenau celem przypatrzenia się iluminacyi, witana wszędzie z najżywszem uniesieniem.

Wiener Zeitung ogłasza następujące rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z d. 15 b. m.:

Z powodu niebezpieczeństwa przywleczenia chorób zakaźnych zabrania się, w porozumieniu z rządem węgierskim, dowozu i przewozu z Rossyi szmat, starych sukien, starych lin okrętowych, używanej bielizny i używanej pościeli. Rozporządzenie to ma zacząć obowiązywać w chwili, gdy dojdzie ono do wiadomości odnośnych urzędów ełowych, względnie władz morsko-sanitarnych.

Izba deputowanych załatwiła na sobotniem posiedzeniu pierwszych dziesięć artykułów **ustawy monetarnej** a to w redakcyi, zaproponowanej przez komisyę. Zawarte w tych artykułach postanowienia obejmują najważniejsze zasady, na których ma się opierać nowa waluta, mianowicie: zaprowadzenie waluty złotej, ustanowienie relacyi i stanowisko srebra obrotowego w okresie przejściowym. Sprawozdanie z sobotniego posiedzenia zmuszeni jesteśmy odłożyć do następnego numeru. Dzisiaj Izba załatwi prawdopodobnie pozostałe artykuły ustawy monetarnej, poczem przystąpi do obrad nad układem monetarnym z Węgrami. Tutaj wywoła prawdopodobnie dłuższą dyskusyę artykuł 19, odnoszący się do klucza kwot przypadających na obie połowy Monarchii. W kołach parlamentarnych nie wątpią, że d. 21 b. m., we czwartek, będzie mogło odbyć się trzecie czytanie przedłożeń walutowych i odroczenie sesyi.

Następcą Schlözera na stanowisku przedstawiciela Prus przy Stolicy Apostolskiej ma zostać p. Bülow, dotychczasowy poseł niemiecki w Bernie szwajcarskiem. W obec doniesień gazet francuskich i niektórych włoskich, jakoby p. Bülow otrzymał instrukcye, aby zachowywać się w obec Watykanu bardzo sztywnie i dawał uczuć, że ustąpienie Schlözera było następstwem polityki przychylnej dla Francyi, oświadcza berlińska *Germania*, że stosunki Berlina do Kuryi rzymskiej na jedną jotę się nie zmieniły. Polityka Leona XIII jest nawskróś pokojową i bynajmniej do wywołania jakichkolwiek starć nie dąży. Być może, iż w głowach podobnych polityków, jak p. Crispi, których celem rozbudzać ustawicznie podejrzliwości, snują się jakieś przypuszczenia; w Berlinie jednak, gdzie na rzeczy patrzą trzeźwo, każdy żywi tylko uznanie dla roztropnej, pojednawczej polityki Papieża. Generał - adjutant cesarza, gen. Wedel, ma zostać posłem niemieckim w Sztokholmie na miejsce Buscha, który idzie do Bernu dla zastąpienia Ottona Bülowa, domniemanego następcy Schlözera przy Watykanie.

Organ byłego kanclerza, *Hamburger Nachrichten*, oświadcza w formie komunikatu bezpośrednio inspisowanego, że wszystkie stosunki księcia Bismarcka z cesarzem Wilhelmem, zostały ostatecznie zerwane.

Tenże sam organ ks. Bismarcka, nie ustaje w krytykowaniu obecnej polityki niemieckiej. W ostatnim numerze usiłuje on wykazać niezmiernie naciągniętemi argumentami, iż naprężenie stosunków między Berlinem a Petersburgiem, wywołane zostało przyjazną dla Polaków polityką cesarza Wilhelma, tudzież wpływami centrum, i przychodzi w końcu do wniosku, że naprężenie istnieje ciągle. Zdaniem tego organu, kanclerz Caprivi nie otrzyma z pewnością wizyty żadnego dyplomaty rossyjskiego, tak, jak w swoim czasie Bismarck otrzymał wizytę p. Giersa w Warzynie.

Wedle listu z Belgradu do *Politische Correspondenz*, wpływowe osobistości partyi radykalnej oświadczyły się za postawieniem kandydatury Pasicza na trzeciego regenta. Wobec tego uważać należy wybór Pasicza trzeciem regentem za niewątpliwy. Wyboru tego dokona skupczyna w jesieni. Sądzą powszechnie, iż prezesem gabinetu po Pasiczu zostanie minister robót publicznych, Welimirowicz.

Rossyjski minister skarbu Wysznegradzki, powróci dzisiaj do Petersburga, a potem będzie na posłuchaniu u cara. — Stan zdrowia p. Giersa, w dniach ostatnich znacznie się pogorszył.

Dzienniki paryskie stwierdzają zmniejszający się z roku na rok udział ludności w święcie narodowem, brak iluminacyi w mieszkaniach prywatnych, oraz niezbyt liczną obecność widzów przy wielkiej rewii. Podczas tegorocznej uroczystości manifestacye patryotyczne odbywały się przed pomnikami: Gambetty, Joanny d'Arc i przed statuą Strasburga. Na piedestałach tych pomników złożono wieńce. Dzienniki zaznaczają z zadowoleniem, iż na wielu domach powiewały obok francuskich rossyjskie chorągwie.

Ambasador francuski przy Kwirynale, Billott wygłosił z powodu święta republikańskiego do kolonii francuskiej mowę, w której wyraził nadzieję trwałego porozumienia przyjacielskiego Włoch i Francyi.

Z kół oficyalnych zaprzeczają doniesieniu, jakoby ambasador francuski przy Stolicy św., hr. Lefebvre de Béhaine, wręczył na ostatniem posłuchaniu Papieżowi list własnoręczny prezydenta Carnota.

W procesie przeciw oskarżonym o udział w zamordowaniu Belczewa wniósł prokurator dla Karawełowa karę śmierci, dla innych karę ciężkiego więzienia. Wyrok ma zapaść dzisiaj.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 18 lipca. (*Tel. pryw.*) U Pana Ministra Zaleskiego odbyła się wczoraj cztero-godzinna konferencya, przy udziale radcy sekcyjnego Erba, oraz posłów: Jaworskiego, Abrahamowicza, Madejskiego, Czecza, Rutowskiego i Lewickiego, w sprawie zagrażającego niebezpieczeństwa cholery. Uchwalono osobną rozległą organizacyę służby sanitarnej, do której pociągnięci zostaną także uczniowi czwartego roku wydziału medycznego w Krakowie; dalej uchwalono zarządzić czujny nadzór lekarski nad stacyami granicznemi oraz współną akcyę władz politycznych i autonomicznych, a wreszcie utworzenie prywatnych komitetów pomocniczych męskich i damskich.

Ołomuniec, 18 lipca. Radca Namiestnictwa Januszka, w zastępstwie protektora, Najd. Arcyksięcia Ottona, a w obecności marszałka krajowego, deputacyi miasta Berna oraz uczestników ze wszystkich okolic Morawy i Szląska, otworzył tu wczoraj w sposób uroczysty wystawę przemysłowo-rękodzielniczą. Po południu odbył się na placu wystawy ożywiony bankiet i zabawa ludowa.

Paryż, 18 lipca. W uroczystym bankiecie, który się tu odbył wczoraj dla uczczenia setnej rocznicy połączenia Sabaudyi z Francyą, wzięło udział 2000 uczestników, a pomiędzy nimi kilku ministrów. Prezes Izby poselskiej Floquet wskazując w mowie swej na fakt owego połączenia podniósł, że historya, jak tego uczy doświadczenie, spełnia akta odwetu, należy tylko umieć je przygotować.

Paryż, 18 lipca. *Figaro* donosi: Przy sekcyi zwłok osób zmarłych wśród symptomatów cholerycznych, nie znaleziono ani śladu bakcyla cholery azyatyckiej, za to dostrzeżono w znacznej mierze bakcyla kataru trzewiowego.

Petersburg, 18 lipca. W Kazaniu do 14 b. m. zmarło pięć osób z sześciu chorych na cholerę, a przywiezionych tam na jednym z parowców. Na kolei Rostowsko-woroneskiej do 13 b. m. zachorowało podczas podróży 13 osób, pochodzących z nawiedzonych epidemią okolic. W samym Rostowie z 48 chorych zmarło 13, a w Azowie z 60 chorych 18.

Londyn, 18 lipca. Do parlamentu wybrano: stronników dotychczasowego gabinetu 310, zaś opozycyonistów 342.

Londyn, 18 lipca. Z Sydneju nadeszła tu wiadomość, że położona pomiędzy Celebes a Mindanao wyspa Sangi zniszczona została doszczętnie wybuchem wulkanu, i że 12.000 ludzi utraciło przytem życie.

Wiedeń, 18go lipca 1892 r., godz. 1 minut 40. Akcye kredytowe 308·75, Alp Tow. górnicze 65·20, Węgierskie akcye kredytowe 308 37, Akcye anglo - austryackie 151·25, Akcye banku Union 242·50, Akcye kolei Karola Ludwika 214 25, Akcye kolei Północnej 282·—, Akcye kolei Południowej 99·—, Losy tureckie 41·30, Akcye kolei państwowej 298 75. Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 243 — Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197·— Wiedeńskie losy komunalne 157·50, Akcye tytoniowe 179 25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104 75, Akcye kolei Elbetal 234 50, Akcye banku dla krajów koronnych 217·50, 4-proc. węgierska renta złota 110·15, Akcye banku związkowego 115·25 Rubel papierowy 1·18 75, Węgierska renta papierowa 100·55. Usposobienie spokojne.

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

Nadesłane.

Przyjechali do Lwowa

dnia 18 lipca 1892.

Hotel Zorza.

PP. A. Cielecka z Hadyńkowiec, A. Mazaraki z Nestorowiec, St. Koźmińska z Tarnopola, M. Popławska, K. Michano i Wł. Drecki z Wołynia, A. Hulimka z Mycowa, M. dr. Jezienicki z Tarnopola, A. Możdzicki z Kielec, J. Zawiejski z Krakowa, J. Görgey z Wiednia, A. Gorayski z Moderówki O. Orłowski z Połowiec, Wł. Postruski z Jerednego.

Hotel Imperial.

PP. L. Strzelecki z Czerniowiec, W. Pecha z Sniatyna, R. br. Jabłoński z Bursztyna, M. Müller z Wiednia, M. Stelmasiewicz i L. Garazińska z Warszawy, O. Bro·iner z Jass, W. Younga, Hruszatycz. H. Gottlieb z Techlów, H. Eltz z Holleschau.

Hotel Francuski.

PP. K. Osi·cimski i S. Osiecimski z Przeworska, W Horn z Ausche, E. Schlesinger ze Szląska, J. Janowski, z Rożniatowa, W. Krasucki z Czerniowiec, T. Ujeyski z Lubszy, E. Schenker, J. Landau, F. Jeiteles i J. dr. Schlosser z Wiednia.

RUCH POCIĄGOW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesza.
Z Krakowa	6·01	2·50	9·01	**6·46**	**9·32**	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	**7·21**	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	**6·55**	—	—
Z Suczawy	**10·09**	—	7·56	1·42	**7·06**	—
Z Kimpolungu	**10·09**	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	**10·09**	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Hliboki	**10·09**	—	—	—	**7·06**	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Słobody rungurskiej	**10·09**	—	—	1·42	**7·06**	—
Z Husiatyna via Halicz	**10·09**	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	**1·41**	—
Z Pesztu, Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	**1·41**	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4·48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesza.
Do Krakowa	**10·41**	3·07	5·26	11·01	**7·56**	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	**7·56**	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	**10·26**	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	**10·52**	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	**7·41**	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	**7·41**	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	**7·41**	
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9·51
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	**7·36**

U w a g a: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem.

Wystawy i Muzea.

Muzeum Zakładu narodowego im. Ossolińskich od godziny 10—1 przed i od 3—5 po południu we wtorek i piątek. Wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od g. 3—6 po południu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dnie 20 ct. W niedzielę otwarte od g. 10—1 przed południem. wstęp wolny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 18 lipca 1892.

(bez kupona bieżącego.)

	płacą walutą austr. zła.	ct.	żądają walutą austr. zła.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	213	—	216	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	241	50	244	50
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	324	—	330	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	212	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5pr. wa. los. w 40 l.	101	—	101	70
" " 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	107	50	108	20
Banku hipot. 4½pr. los. w 50 l.	98	25	98	95
Banku kraj. 4½pr. wa. los. w 51 l.	98	50	99	20
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. wa. I. emis.	96	70	97	40
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w 41½ lat	95	10	95	80
4½ pr. wa. los. 52 l.	99	40	100	10
4 pr. wa. los. w 56 l.	94	70	95	40
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	60	—	62	—
(daw. 5 pr.) 2½ pr. w.a.	52	—	55	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	50	105	20
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	94	—	94	70
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	101	—	101	70
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	—	101	70
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	104	50	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. wa.	97	60	98	30
" " 4 " "	91	40	92	10
5. Losy miasta Krakowa	22	75	24	75
" " Stanisławowa	29	50	32	50
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	64	5	74
Napoleondor	9	47	9	57
Półimperyał	9	65	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	20	1	30
" papierowy	1	16¼	1	18¼
100 marek niemieckich	58	35	58	95

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16 lipca 1892.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	95.20	95.40
luty-sierpień	95.15	95.35
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	95.—	95.20
kwiecień-październik	95.—	95.20
Losy z roku 1854 po 250 zła. m. k. 4 pr.	142.—	143.—
" " 1860 po 500 zła. w. a. 5 pr.	141.—	141.90
" " 1860 po 100 zła. 5 pr.	151.50	152.—
" " 1864 po 100 zła.	182.50	183.—
" " 1864 po 50 zła.	182.50	183.—
Renty Com. po 42 litr. austr	—.—	—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	152—	153.—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	113.20	113.40
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.75	100.95
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.60	105.2
Galicyi	104.40	105.40
Niższej Austryi	109.75	110.75
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94.20	95.20
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	151.25	151.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	308.—	309.—
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 zła.	633.—	643.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	326.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	216.—	217.—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	995.—	1000.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	92.25	92.75
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	345.—	347.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów.Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2812.50	2822.50
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	214.—	215.—
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	243.50	244.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	299.—	299.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	98.75	99.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	199.50	200.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.40	101.—
" " " premiowe po 3 pr.	111.70	112.20
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
" " " " " w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
" " " " " w 36 l. 6 pr.	101.40	102.40
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.—	96.50
" " " " po 4pr. w 41 l. wyl.	95.—	95.25
" " " " po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	99.50	99.95
Banku krajowego 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	101.40
Banku aust. węg. 4½ pr.	101.50	—.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.—	101.50
" Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	102.70	103.70
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	99.—	100.—
" " po 100 zł. " 1887 "	99.—	99.80
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	85.—	85.60
z r. 1884	93.30	94.30
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	102.75	103.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	189.75	190.50
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	55.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	124.50	125.50
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.25	23.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.—	22.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	55.—	57.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	55.—	57.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.40	17.80
" " węg. " po 5 zł.	11.75	12.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	23.50	24.50
Salma po 40 zł. m. k.	61.—	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	63.—	64.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	32.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	131.—	133.—
" " po 50 zł. w. a.	63.75	64.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	37.—	—.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	—.—	64.50
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	119.70	120.—
Paryż za 100 fr.	47.55.—	47.67.5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.68.—	5.70.—
" pełnej wagi	5.68.—	5.70.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.51.—	9.52.—
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
" " " w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
" " kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 3869 (3612 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 120 zł. 60 ct. aw. zpn. odbędzie się na rzecz towarzystwa zaliczkowego w Rudkach w tut. sądzie powiatowym egzekucyjna licytacya posiadłości lwh. 436 gminy Podhajczyki objętej, dłużnika Wojciecha Siwaka Andrucha własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 17 sierpnia 1892 i dnia 21 września 1892. każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na drugim nawet poniżej takowej.

Cena wywołania wynosi dla tej realności kwotę 700 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków można przejrzeć w tus registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest Jacek Zyborski w Rudkach.

Rudki, dnia 3 czerwca 1892.

L. 5521 (3978 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 111 zł. wa. zpn. odbędzie się na rzecz Jankla Römera w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. wyk. hip. 79 gminy katastralnej Berezów wyżny objętej dłużnika Józefa Bojczuka własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 16 sierpnia 1892 i dnia 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Ilko Negrycz z Berezowa wyżnego.

Cena wywołania 750 zł. wa.

Wadyum wynosi 75 zł.

Z c. k. Sądu powiatowego

Peczeniżyn, 4 maja 1892.

L. 9679 (3810 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Herscha Weinberga w kwocie 200 zł. wa. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 16 sierpnia i 15 września 1892 zawsze o godzinie 10 rano licytacya połowy realności pod l. d. 86 na dolnem przedmieściu w Styju położonej, wyk. hip l. 276 ks. gr. gminy Stryja objętej. dłużnika Chaima Samuela Engelmana własnej.

Sprzedaż nastąpi na pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej w kwocie 494 zł. 33 ct. a. w. lub za tę cenę, na drugim zaś terminie i niżej takowej.

Wadyum wynosi 50 zł. aw.

Wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania i resztę warunków przejrzeć można w tus registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanowiony kuratorem adw. dr. Fink w Stryju.

C. k. Sąd powiatowy

Stryj, 31 marca 1892.

L. 7008 (3670 3—3)

Dnia 16 sierpnia i dnia 13 września 1892 o godzinie 10 z rana odbywać się będzie w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności masy spadkowej śp. Bartłomieja Guzika (Joba) Nk. 482 w Nowym Targu objętej a) 2/3 wyk. hip. l. 1892 na 844 zł. 40 ct.. b) 48/576 wyk. hip. 1348 na 81 zł. 42 ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności dr. Ernesta Geisslera jako cesyonaryusza Józefa i Wiktoryi małżonków Peksów w kwocie 48 zł, 20 ct. zpn.

Cena wywołania ad a) 844 zł. 40 ct., ad b) 81 zł. 42 ct.

Wadyum ad a) 84 zł 40 ct., ad b) 8 zł. 14 ct.

Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Marcin Kozłecki adwokat w Nowymtargu.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy

Nowytarg, dnia 30 maja 1892.

L. 3870 (3611 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 115 zł. wa. zpn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Rudkach w tutejszym sądzie powiatowym egzekucyjna licytacya posiadłości lwh. 69 gminy Beńkowa Wisznia objętej, dłużnika Jana Grabowego własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 17 sierpnia 1892 i dnia 21 września 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na drugim nawet poniżej takowej.

Cena wywołania wynosi dla tej realności kwotę 1681 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest Jacek Zyborski w Rudkach.

Rudki, dnia 3 czerwca 1892.

L. 1910 (4072 2—3)

C. k. Sąd pow. w Sądowej Wiszni, ogłasza że w dniach 17 sierpnia i 21 września 1892 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia 10 rat po 9 zł. 44 ct. aw. zpn. na rzecz Hryńka Szmorkuna publiczna licytacya ciał hipotecznych lw. 126, 282, 284, 308, 328 i 346 księgi gruntowej gminy Wołoszczowice objętych.

Cena szacunkowa 1480 zł.

Bliższe warunki można przejrzeć w tus. registraturze.

Sądowa Wisznia, 31 marca 1892

L. 4946 (3987 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Zaleszczykach położonej wedle wyk. hip. l. 270 tejże gminy Julii Wenzel i Jana Saranieckiego własnej o 200 zł. dnia 19 sierpnia 1892 i dnia 30 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadynm wynosi 196 zł. 50 ct

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Zaleszczyki, 22 maja 1792.

L. 9394 (4129 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 203 zł. 93 ct. aw. zpn. odbędzie się w Sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służącej realności pod lk. 19 Lisznia w Drohobyczu z jednego pręta pola się składającej z wyłączeniem ogrodu i budynków wedle Dom. Tom. I pag. 90 n. 3 haer. Bazylego Kossaka własnej na rzecz ck. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w dniach 1 sierpnia 1892 i 5 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność ta zostanie sprzedaną w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 450 zł. wa. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 Dz. u. p.

Zakład wynosi 10% ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adw. dr. Soplawskiego w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tsd. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 15 kwietnia 1892.

L. 8733 (4128 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Kołomyi podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w ilości 21 rat po 20 zł. etc. dozwoloną została egzekucyjna publiczna sprzedaż realności dłużników Iwana i Kałyny Mokryjów, whl. 548 i 549 ks. gr. dla gminy kat. Siemakowce objętych.

Licytacya odbędzie się dnia 4 sierpnia 1892 i dnia 6 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realności te zostaną tylko na drugim terminie niżej cen szacunkowych w kwotach 300 zł. i 1650 zł. sprzedane.

Wadyum co do pierwszej realności wynosi 30 zł., co do drugiej 165 zł.

Dla tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawa rzeczowe na sprzedać się mających realnościach później nabyli, ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Rittigsteina, ze substytucyą adw. dr. Zipsera w Kołomyi.

Warunki, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tus. Registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kołomyja, 20 czerwca 1892.

L. 4018 (4132 3—3)

Dnia 11. sierpnia i 9 września 1892 każdą razą o dodzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 500 S. I w Lubaczowie położonej, wyk. hipot. l. 935 objętej, w sprawie i na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Lubaczowie przeciw Wincentemu Michnowiczowi pto 23 zł. zpn.

Cena wywołania 685 zł.

Wadyum 10 prc.

Kuratorem wierzycieli nieznanych ck. notaryusz Kapko w Lubaczowie.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. Registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Lubaczów, 30 maja 1892.

L. 10240 (4090 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Ludwika Głowackiego sumy 3 zł. 12 ct. i 1 zł. 58 ct. wa. zpn. licytacyą sumy 35 zł wa. zpn. w stanie biernym 1/4 części ciała hipotecznego wyk. hip. 216 gminy Zamarstynów Ludwika Głowackiego własnej zahipotekowanej na dzień 16 sierpnia 1892 i na 13 września 1892 zawsze o godzinie 10 rano w biurze 4.

Cena wywołania 35 zł.

Wadyum 4 zł.

Na pierwszym terminie sumę tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, i wyciąg hipot., przejrzeć można w tus.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr Kulikowski.

Lwów, 22 czerwca 1892.

L. 11263 (4046 2 3)

C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg we Lwowie S. II. we Lwowie rzopisuje celem ściągnięcia, na rzeczLeona Scheera sumy 5 zł. 53 ct. wa. zpn. licytacyą sumy 100 zł. wa. zpn. na rzecz Antoniego Szczepaniuka w w stanie biernym połowy ciała hip. lw. 90 ks. gr. gm. Zimnowódka Tomasza Kozioła własnej hipotekowanej na dzień 16 sierpnia 1892 i na dzień 13 września 1892 zawsze o godzinie 11 rano w biurze Nr. 4.

Cena wowołania 100 zł. wa.

Wadyum 10 zł. wa.

Na pierwszym terminie sumę tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim poniżej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipot., przejrzeć można w tus. Regitraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kwiatkowski.

Lwów, dnia 22 czerwca 1892.

L. 2439 (3950 2—3)

Zbaraski ck. Sąd powiatowy uwiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi Samuela Ginsberga w kwocie 93 zł. 50 ct. zpn., odbędzie się dnia 16 sierpnia i dnia 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod l. sp. 138 w Romanowemsiole położonej wedle wykazu hip. 26 księgi gr. dla gminy kat. Romano wesioło Fedorego Furmana a raczej tegoż nieobjętej masy spadkowej własnej.

Na pierwszym terminie realność rzeczoczona sprzedaną będzie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 800 zł zaś na drugim także niżej takowej.

Wadyum wynosi 80 zł.

Zbaraż dnia 23 marca 1892

L. 7752 (3671 2—3)

Dnia 17 sierpnia i dnia 14 września o godzinie 10 z rana odbywać się będzie w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności Wojciecha Cetery Nk. 121 w Szaflarach objętej całym whl. 129, 2/4 lwh. 130, 1/2 wyk. hip. l. 131 i 2/4 whl. 687 na 2868 zł. 50 ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Szymona i Agnieszki Żalińskich w resztującej kwocie 30 zł. zpn.

Cena wywołania 2868 zł. 50 ct. wa.

Wadyum 286 zł. 85 ct.

Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Marcin Kozłecki adwokat w Nowym Targu.

Akt oszacowania, i wyciąg hipoteczny, i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowy Targ dnia 30 maja 1892.

L. 1621 (4110 2 3)

Tarnobrzeski Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy należytości Zacharyasza Laufera w kwocie 4 zł. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 16 sierpnia 1892 i 20 września 1892 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya połowy realności lwh. 143 ks. gr. gm. Sobów Łukasza Kępy własnej.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratora adw. dr. Rebena w Tarnobrzegu.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Tarnobrzeg, dnia 30 kwietnia 1892.

L. 7204 (4149 2—3)

Dnia 22 lipca 1892 i dnia 26 sierpnia 1892 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym ck. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 21 i 33 ks. grunt. gminy Bylice objętej w sprawie Iwana Rozkwasa przeciw Maryannie Hordiuk i Waśkowi Balas Pilipów o oddanie 1/3 część gruntu w Bylicach zpn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 512 i 820 zł. wa.

Wadyum 51 i 82 zł.

Przy pierwszym terminie realności tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim nawet poniżej takowej sprzedane będą.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

Z ck. Sądu powiatowego miej. deleg.

Sambor, 30 maja 1892.

L. 5945 (4165 2—3)

W ck. sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godz. 10 rano na dniu 5 sierpnia 1892 tylko powyżej ceny szacunkowej zaś na dniu 9 września 1892 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż realności składającej się z połowy wyk. l. 1206 i wyk. hip. l. 1207 gminy kat. Tyśmienica położonej dłużniczej masy po Klemensie Szylaku własnej protokołem z 13 kwietnia 1891 l 4621 oszacowanej na rzecz Szewy Ficyk pto 18 zł. 22 ct wa. zpn.

Cena wywołania 735 zł.

Wadyum 74 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w. tus. regisrzaturze.

Tyśmienica, 9 czerwca 1892.

L. 743 (4155 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniach 10 sierpnia i 14 września 1892 każdą razą o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 28 zł. 79 ct. wa. zpn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Mościskach publiczna licytacya ciał hipotecznych lw. 11 i 330 księgi gruntowej gminy Arłamowskiej Woli Fedka Dudy i Ilka Kwika własnych.

Cena szacunkowa 153 zł. wa.

Wadyum 15 zł. 30 ct.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Sądowa Wisznia, 27 lutego 1892.

L. 2944 (3410 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Nowym Sączu zawiadamia, że w celu zaspokojenia kwoty 255 zł. aw. wraz z procentem po 9 prc. od dnia 15 listopada 1889 bieżącym, kosztów sporu w kwotach 8 zł. 1 ct., tudzież kosztów egzekucyjnych w kwotach 3 zł. 67 ct, 22 zł. 63 ct. aw. już przyznanych i za podanie niniejsze w kwocie 11 zł. 81 ct. aw. się przyznających, odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż całego ciała hipotecznego whl. 69 gminy Łabowa objętego, połowy ciała hipotecznego whl. 69 gminy kat. Łabowa objętego, 1/4 części ciała hipotecznego whl. 65 gm. kat. Łabowa objętego, dłużnika Dymitra Babeja względnie jego masy spadkowej własnych w dwóch terminach, mianowicie w dniu 17 sierpnia 1892 i w dniu 20 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum pierwszej realności wynosi 102 zł. aw., drugiej 1 zł., trzeciej 2 zł. wa.

Wyciąg hipot. protokół oszacowania sprzedać się mających ciał hipot., tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

Nowy Sącz, dnia 31 marca 1892.

L. 4786 (3971 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 17 sierpnia 1892 i dnia 21 września 1892 o godzinie 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności whl. 11 ks. gr. gm. Suchy grunt. objętej Zofii, Jana i Marcina Głodów, własnej na rzecz Józefa Głoda celem zaspokojenia sumy 38 zł. 91 ct. wa. zpn.

Cena wywołania 736 zł. 10 ct.

Wadyum 74 zł. wa.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturrze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adwokat dr. Datka w Dąbrowie.

Dąbrowa, dnia 19 maja 1892.

L. 6562 (4071 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Tarnowskiej kasy oszczędności w kwocie 1500 zł. wa. zpn. dozwolono przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu:

a) realności pod lk. 23 m. w Stryju wyk. hip. 839,

b) pod lk. 189 m. w Stryju wyk. hip. 837 dłużnika Mojżesza Waldmana własnych,

c) pod lk. 26 m. w Stryju wyk. hip. 838,

d) pod l. 246 m. w Stryju wyk. hip. 840 dłużników Mojżesza Waldmana i Dawida J. Nussenblatta własnych,

e) połowy realności pod lk. 116 na dolnem przedmieściu w Stryju wyk. hip. 1271 dłużnika Samuela Herscha Wohlmütha własnej.

Do licytacyi wyznaczono termina na dzień 16 sierpnia 1892 i na dzień 15 września 1892 każdym razem o godz. 11 przed południem w tus. budynku.

Każda realność osobno sprzedaną będzie a sprzedaż nastąpi na pierwszym terminie tylko za lub wycej ceny wywołania na drugim i niżej tejże.

Cenę wywołania stanowi co do realności l. 23 m. w Stryju kwota 18101 zł. 10 ct. aw., wadyum 1810 zł., b) l. 189 m. w Stryju kwota 3376 zł., wadyum 340 zł., c) l. 26 m. w Stryju kwota 15510 zł 40 ct, wadyum 1560 zł. wa., d) l. 246 m. w Stryju kwota 682 zł. 50 ct., wadyum 69 zł. wa., e) co do połowy realności l. 116 dolne przedmieście w Stryju kwota 677 zł. 41 ct., wadyum 68 zł

Dalsze warunki licytacyjne wyciągi hipoteczne i protokoła oszacowania sprzedać się mających realności przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Ludwika Langnera i dla tych wierzycieli hipotecznych którzyby dopiero po dniu 15 listopada 1890 prawa rzeczowe na powyższych realnościach nabyli lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze uchwały nie mogły być doręczone ustanowiono kuratorem adwokata dr. Finka ze Stryja.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, dnia 13 czerwca 1892.

L. 5424 (4187 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach odnośnie do edyktu z 18 czerwca 1892 l. 3115 w niniejszej gazecie w dniach 1, 2 i 3 lipca 1892 ogłoszonego oznajmia, że sprzedaż gruntowej realności wyk. hipot. 21 księgi gruntowej Winniki stanowi własność Jędrzeja Banacha.

C. k. Sąd powiatowy.

Winniki, 13 lipca 1892.

L. 4945 3880 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowy podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie 11 rat po 6 zł. 50 ct. i resty 71 zł. 5 ct. wa. z. pn. odbędzie się w sądzie tym dnia 19 sierpnia i 30 września 1892, każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę nieruchomości, a to:

a) całej realności wykazem hip. l. 22 gm. kat. Widełka objętej, Marcina Płocha własnej;

b) całej realności, wykazem hip. l. 349 gm. kat. Widełka objętej, Marcina i Katarzyny Płochów po połowie własnej;

c) 2/4 części realności, wykazem hip. l. 460 gm. kat. Widełka objętej, Marcina Płocha własnych;

d) połowy realności wykazem hip. l. 461 gm. kat. Widełka objętej, Marcina Płocha własnej,

Cena wywołania ad a) 380 zł., ad b) 300 zł., ad c) 7 zł. 50 ct., ad d) 10 zł.

Wadyum łącznie 70 zł.

Reszta warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tego sądu.

C. k. Sąd powiatowy.

Kolbuszowa, 3 czerwca 1892.

L. 5212 (3878 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowy podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. gal. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 20 rat po 18 zł. wa. zpn. odbędzie się w tym sądzie dnia 19 sierpnia 1892 i dnia 30 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę całej realności objętej wyk. hip. l. 44 ks. gr. gm kat. Kolbuszowa wedle poz. 1 karty własności do dłużników Karoliny Katarzyny 2 im. Gaweckiej i spólników należącej

Cena wywołania 1220 zł.

Wadyum 122 zł. aw.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tego sądu.

Kolbuszowa, dnia 13 czerwca 1892.

Konkursa.

L. 53 (4138 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzesku poszukuje dyetaryusza z pięknem i szybkiem pismem w szczególności do manipulacyi z płacą miesięczną 20 do 25 zł.

Podania udokumentowane należy wnieść do Naczelnictwa.

Brzesko, 12 lipca 1892.

L. 4009 (4141 2—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia dwóch posad akuszerek miejskich dla udzielania bezpłatnej pomocy ubogim rodzącym po myśli §. 17 ust. kraj. z dnia 2 lutego 1891 Dz. ust. kraj. w tutejszej gminie rozpisuje się konkurs.

Z każdą z tych posad połączona jest płaca roczna 60 zł. w. a.

Ubiegające się o te posady winne wykazać, iż prócz dostatecznej fizycznej zdolności, posiadają praktykę i przepisaną kwalifikacyę.

Podania należycie udokumentowane wnosić należy do tutejszego magistratu po koniec sierpnia 1892.

Z Magistratu.

Drohobycz, dnia 27 czerwca 1892.

L. 33511 (4188 1—3)

W celu obsadzenia dwóch posad aplikantów przy krajowem Archiwum aktów grodzkich i ziemskich w Krakowie o rocznem adjutum w kwocie 300 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs.

O posady te mogą ubiegać się tylko uczniowie Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie oddający się studyum historycznym lub historyczno prawniczym.

Posady te nadane zostaną od 1 października 1892.

Bliższe określenie praw i obowiązków aplikantów archiwialnych zawarte jest w uchwale Wysokiego Sejmu z d. 2 sierpnia 1877.

Podania zaopatrzone w metrykę chrztu, świadectwo dojrzałości, dowód immatrykulacyi a ewentualnie także w dowody szczególnego uzdolnienia do służby archiwialnej wnosić należy do Wydziału krajowego najpóźniej do 20 sierpnia 1892.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 13 lipca 1892.

L. 2534/pr. (4189)

W celu obsadzenia posady zarządcy magazynów cłowych w Krakowie lub innej posady cłowej w IX. klasie rangi przy galicyjskich urzędach cłowych, ewentualnie posady kontrolora lub oficyała cłowego w X. klasie rangi, lub ewentualnie posady poborcy lub asystenta cłowego w XI. klasie rangi z systemizowanymi poborami i obowiązkiem złożenia kaucyi rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o jedną z tych posad, mają swe podania opatrzone w dowody przepisanych wymogów i znajomości języków krajowych i języka niemieckiego wnieść w przepisanej drodze służbowej w ciągu 4 tygodni do Prezydyum ck. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Kompetenci o posadę IX. klasy rangi, którzy nie złożyli jeszcze wyższego egzaminu cłowego, mogliby być zamianowani tylko prowizorycznie i mają się zobowiązać, iż egzamin ten złożą dodatkowo w terminie egzaminacyjnym najbliższego roku.

W razie niedopełnienia tego warunku musianoby cofnąć prowizoryczną nominacyę.

Ukwalifikowani podoficerowie mają przy ubieganiu się o posadę oficyała, względnie asystenta cłowego zastosować się do ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 60.

Lwów, dnia 8 lipca 1892.

L. 562 (4191 1—3)

Rozpisuje się konkurs na posadę ogrodnika przy ogrodzie botatnicznym w kraj. wyższej szkole rolniczej w Dublanach.

Do posady tej przywiązana jest płaca w kwocie 600 zł. rocznie i stosowne pomieszkanie.

Posada ta nie daje prawa do emerytury.

Podania opatrzone metryką, świadectwami uzdolnienia wraz z krótkim życiorysem należy wnosić do dnia 15 września b. r. do Dyrekcyi kraj. szkół rolniczych w Dublanach (poczta w miejscu).

L. 7527 (4192 1—3)

Magistrat król. woln. miasta Stanisławowa rozpisuje niniejszem na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 5 lipca 1892 ponowny konkurs na posadę elewa budownictwa przy tutejszym Magistracie z adjutum rocznie 720 zł.

Do podania dołączyć należy;

a) świadectwo urodzin,

b) świadectwo przynależności;

c) świadectwo ukończenia szkoły politechnicznej.

Technicy z wydziału inżynieryi mają pierwszeństwo.

Termin do wnoszenia podań do dnia 15 sierpnia 1892 do Magistratu.

Z Magistratu król. woln. miasta.

Stanisławów, dnia 6 lipca 1892.

L. 54563 (4170 2—3)

C. k. Namiestnictwo ogłasza niniejszem konkurs na obsadzić się mającą przy c. k. państwowej szkole przemysłowej we Lwowie z początkiem roku szkolnego 1892/93 posadę rzeczywistego nauczyciela języka polskiego i niemieckiego, tudzież geografii.

Do tej posady przywiązaną jest etatowa płaca w rocznej kwocie Tysiąca dwustu (1200) zł. wa. i dodatek aktywalny IX klasy rangi w kwocie Trzystu (300) zł. w. a. Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta kwalifikacyjne na ręce dyrekcyi ck. państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie bezpośrednio, lub jeśli pozostają w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy najdalej do końca lipca br.

Lwów, dnia 14 lipca 1892.

L. 14765 (4171 2—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela starszego w ck. męskiem seminaryum nauczycielskiem w Samborze w IX klasie rangi służbowej.

Z posadą tą połączona jest płaca etatowa w kwocie rocznej (1000) tysiąca zł. wa. wraz z przepisanym dodatkiem aktywalnym w kwocie rocznej (250) dwustupięćdziesięciu zł wa. i z prawem do pobierania przepisanych ustawą dodatków pięcioletnich po (200) dwieście zł.

Ubiegający się o tę posadę winien wykazać się znajomością języka polskiego i ruskiego i kwalifikacyą nauczycielską do szkół średnich (gimnazyów lub szkół realnych) a to do uczenia geografii i historyi wedle mo ności w połączeniu z jednym z obu języków krajowych lub z językiem niemieckim albo przynajmniej kwalifikacyą do szkół wydziałowych a to do uczenia przedmiotów grupy językowo-historycznej, a mianowicie języka polskiego lub ruskiego i języka niemieckiego, geografii i historyi, tudzież odpowiednią praktyką w zawodzie nauczycielskim.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta należy wnosić za pośrednictwem Władzy przełożonej do Prezydyum ck. Rady szkolnej krajowej najdalej do dnia 28 lipca 1892.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 14 lipca 1892.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę dyrektora ck. męskiego seminaryum nauczycielskiego w Samborze w VII klasie rangi służbowej.

Z posadą tą połączona jest płaca w kwocie rocznej (1000) tysiąca zł. w. a. i prawo do pobierania przepisanych ustawą dodatków kwinkwenalnych po 200 zł. wa. dalej dodatek za kierownictwo w rocznej kwocie 300 zł. wa. prawo do pomieszkania w naturze a ewentualnie do odpowiedniego relutum za pomieszkanie a w końcu połowa dodatku aktywalnego VII klasy.

O posadę tą mogą ubiegać się nauczyciele starsi ck. seminaryów nauczycielskich i profesorowie szkół średnich mogący się wykazać znajomością obu języków krajowych.

Kandydaci, ubiegający się o tą posadę mają wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta, do Prezydyum ck. Rady szkolnej krajowej za pośrednictwem przełożonej Władzy a to najdalej do dnia 28 lipca 1892.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 14 lipca 1892,

Upadłości.

L. 28022 (4168 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż na podstawie wyboru przeprowadzonego zatwierdzono dr. Edwarda Liliena, adwokata krajowego we Lwowie, jako zarządcę masy rozbiorowej Izydora Sandbanka, a zastępcą jego ustanowiono Gustawa Schneka, kandydata adwokackiego we Lwowie.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, dnia 9 lipca 1892.

L. 420 (4179)

Uwiadamiam wierzycieli konkursowych towarzystwa kasy zaliczkowej „wzajemna pomoc“ w Busku, że przy dokonanym dnia 8 lipca 1892 ponownym wyborze wydziału wierzycieli dotychczasowy zawiadowca masy i tegoż zastępca, jako też dotychczasowi członkowie wydziału wierzycieli w swem urzędowaniu zatwierdzeni zostali.

Do ustanowienia wynagrodzenia dla zawiadowcy masy Rubina Katza i przyzwolenia zwrotu wydatków wyznaczam w mojem biurze urzędowem termin na dzień 22 lipca 1892 o godz. 10 przed południem i na takowy wszystkich wierzycieli konkursowych zapraszam.

Busk, dnia 9 lipca 1892.

Ck. sędzia powiatowy

jako komisarz konkursowy.

L. 5067 (4184 1—3)

Celem dodatkowej likwidacyi do masy konkursowej Idesy Weindling zgłoszonej wierzytelności M. S. Lublinera wyznaczam na koszt tegoż tudzież ewentualnie innych wierzycieli, którzyby później zgłoszenia wnieśli w myśl l. §. 123 ust konk. termin w sądzie tutejszym nu dzień 25 sierpnia 1892 o godz. 9 rano w biórze nr. 1. na którym wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującymi stawić się mogą.

Dębica, dnia 8 lipca 1892.

C. k. komisarz konkursowy

Łoziński

Kuratele.

L 5438 (4185 1—3)

Uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 2 lipca 1892 l. 8391 uznany został Paweł Pulhuj z Grzymałowa za marnotrawcę.

Kuratorem ustanowiony został Gabryel Kucharski z Grzymałowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, 13 lipca 1892.

L. 10487 (4164 1—3)

Michał Blicharski z Dulib uznany został marnotrawcą i niewłasnowolnym.

Kuratorem ustanowiono Jędrzeja Blicharskiego z Dulib.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, dnia 30 czerwca 1892.

L. 10290 (4163 1—3)

Andrij Czwyl z Trybuchowiec uznany został marnotrawcą i niewłasnowolnym.

Kuratorem ustanowiono Pawła Marudiaka z Trybuchowiec.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, dnia 2 lipca 1892.

L. 9848 (4162 1—3)

Zacharko Litwinka z Petlikowiec nowych uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiony Józef Wiszniowski z Petlikowiec.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, dnia 30 czerwca 1892.

L. 11626 (4159 1—3)

Stefan Warynica ze Stroniatyna z powodu marnotrawstwa wzięty w kuratelę.

Kurator Michał Chomiak Stroniołynie.

C. k. Sąd pow. m. dl. S. II.

Lwów, dnia 23 czerwca 1892.

L. 2144 (4156 1—3)

Jędrzej Boboń młodszy z Gilowic uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiono Jędrzeja Bobonia starszego z Gilowic.

C. k. Sąd powiatowy.

Slemień, dnia 29 kwietnia 1892.

L. 10951 (4084 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. delegowany w Nowym Sączu ustanawia dla Jana Adama 2 im. Pełczyńskiego uznanego za głupowatego lat około 35 liczącego rodem z Szymbarku żonatego w Nowym Sączu zamieszkałego budowniczego, kuratorem Romana Gołębiowskiego zamieszkałego w Posadowy.

Nowy Sącz 30 czerwca 1892.

L. 6786 (4058 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, że Błażej Gnutek z Okulic uchwałą ck. sądu krajowego w Krakowie z dnia 26 maja 1892 l. 14359 za marnotrawcę uznany i dla niego kuratorem Jan Słonina ustanowiony został

Bochnia. 17 czerwca 1892.

L. 6228 (4070 3—3)

Franka Prypułę ze Skałata uznano marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiono Józefa Marków ze Skałatu.

C. k. Sąd powiatowy.

Skałat, dnia 14 czerwca 1892.

L. 11265 (4060 3—3)

Wojciech Wojnarowicz z Krzywczyc z powodu marnotrawstwa wzięty w kuratelę.

Kurator Kazimierz Bar z Krzywczyc.

C. k. Sąd pow. m. dl. S. II.

Lwów, dnia 20 czerwca 1892.

L. 9766 (4056 3—3)

Michał Ostrowercha z Petlikowiec uznany został marnotrawcą

Kuratorem jego ustanowiono Wacława Osiadacza z Petlikowiec.

C. k. Sąd powiatowy

Buczacz, 23 czerwca 1892.

L. 8366 (4055 3—3)

Wasyl Szewczuk z Trybuchowic, uznany został marnotrawcą.

Kuratorem jego ustanowiony Ołeksa Netrebiak.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, 4 czerwca 1892.

L. 1224 (4013 3—3)

Marya Pobereżny z Nastasowa uznaną została marnotrawczynią.

Kuratorem ustanowiony Hryńko Smolak gospodarz z Nastasowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikulińce, 4 marca 1892.

L. 13966 (4107 3—3)

Jan Starzyk z Jastrząbki nowej uznany został umysłowo niedołężnym. Kuratorem jego jest Jan Borek z Jastrząbki nowej.

C. k. Sąd powiatowy miej. delegowany

Tarnów, dnia 19 czerwca 1892.

L. 3774 (4000 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Stanisława Krogulskiego, iż dla niego ustanowiony został kuratorem i administratorem jego majątku w kraju się znajdującego Jan Wrona z Tuchowa.

Tuchów, 11 czerwca 1892.

L. 14931 (4005 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Przemyślu podaje do wiadomości, że Iwana Kaczmarza z Walawy, z powodu marnotrawstwa poddano pod kuratelę.

Kuratorem ustanowiony Iwan Moszyński gospodarz z Walawy.

Przemyśl, 22 czerwca 1892.

L. 10078 (4105 3—3)

Demian Tomenko z Sopowa, został uznany obłąkanym i niezdolnym do zarządu własnym majątkiem.

Kuratorem jego jest Kost Filip Dmytra gospodarz z Sopowa.

Kołomyja, 13 maja 1892.

L. 5198 (4130 3—3)

Kuratorem bezwłasnowolnego Mojżesza Abrahamowicza z Załukwi ustanowiony w miejsce zwolnionego z tego urzędu Samuela Abrahamowicza Izaak Abrahamowicz z Załukwi.

C. k. Sąd powiatowy.

Halicz, dnia 14 maja 1892.

L. 5505 (4137 3—3)

Zaleszczycki c. k. sąd powiatowy zawiadamia, że Jakób Bojko i Marya Bojko z Winiatyniec uznani zostali za marnotrawców, i że kuratorem ustanowiony Kiefa Hromiwesuk z Winiatyniec.

Zaleszczyki 7 czerwca 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 6280 (3642 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców Klaudyi z Mazarakich hr. Dzieduszyckiej i Antoniny z Mazarakich hr. Dzieduszyckiej, że Kornel Markowski imieniem Seweryny Mossoczy i Feliksy Mossoczy wniósł przeciw nim na dniu 21 kwietnia 1892 do l. 6280 pozew o uznanie za ważny dokument cesyi z daty Żuraki 27 czerwca 1876 lrep. 853 przez śp. Ludwika Mazarakiego zeznanego i zapłatę kwoty 2000 zł. zpn., który do wniesienia obrony w 90-dniowym terminie doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi, tutejszemu adw. dr. Franciszkowi Hausserowi, z zastępstwem tut. adw. dr. Michała Feichlera, z wezwaniem, by w należytym czasie udzielili ustanowionemu kuratorowi potrzebną do ułożenia obrony informacyę lub innego zastępcę sobie obrali i takowego sądowi wymienili, inaczej bowiem skutki prawne z ich zaniedbania wynikłe sami sobie przypisać będą musieli.

Z c k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, 14 maja 1892.

L. 6781 (3641 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z imienia i nazwiska, z życia i miejsca pobytu nieznanych małoletnich dzieci śp. Jana Hafnera, że Anna 1 śl. Hanańska 2 śl. Ostafińska wniosła przeciw nim pozew de praes 14 maja 1892 l. 6781 o uznanie składu sumy 51 zł. 29 ct. na rzecz pozwanych za usprawiedliwiony, uznanie prawa zastawu dla 2/6 części ze sumy 127 złr. 43 kr. mk. na rzecz tychże w stanie biernym realności pod lk. 164 w Przemyślu na Błoniu za zgasłe, względnie usprawiedliwienie prenotacyi tej sumy z terminem 90-dniowym do wniesienia obrony, że dalej dla nich kuratorem ustanowiony został adwokat dr. Jakób Glanz, z zastępstwem adwokata dr. Oswalda Blumenfelda, w Przemyślu zamieszkali.

Wzywa się przeto pozwanych, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub też innego pełnomocnika nam przedstawili, ile że w razie przeciwnym skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

Z ck. Sądu obwodowego.

Przemyśl, 21 maja 1892.

L. 13361 (4098 3—3)

C k. Sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia w sporze wekslowym powódki firmy J. Szarmitzer Neffe o 261 zł. 1 ct. wa. zpn. dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Efroima Kleinhändlera kuratorem adw. dr. W. Szancera, zastępcą tegoż adw. dr. Jana Steca, i zawiadamia o tem nieobecnego tym edyktem.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnów, dnia 7 lipca 1892.

L. 36881 (4112 3—3)

C. k. Sąd powiatowy delg. dla miasta Lwowa w sprawach cywilnych oznajmia Stanisławowi Cichockiemu, że przeciw niemu przez Ludwikę Caspary pozew o kwotę 80 zł. wniesiono.

Gdy miejsce pobytu Stanisława Cichockiego nie jest wiadomem ustanawia się, dla niego kuratora adwokata dr. Zbyszewskiego, a tegoż zastępcą adw. dr. Kulikowskiego i powyższy pozew wyznaczając termin do wniesienia obrony na dzień 17 sierpnia 1892 o godzinie 4 po południu w sali III mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Z c. k. Sądu powiat. m. del.

Lwów, dnia 17 czerwca 1892.

L. 28411

Obwieszczenie.

Od 1 lipca 1892 wchodzą w życie następujące zmiany, względnie nowe postanowienia w obrocie pakietów pocztowych między krajami i koloniami w niżej uwidocznionym wykazie poszczególnionemi.

Z innymi w wykazie nie poszczególnionymi krajami (jak Wielka Brytania etc) pozostają w swej mocy przepisy co do wymiany pakietów pocztowych na podstawie specyalnej umowy obecnie obowiązującej.

Umocowane do wymiany pakietów pocztowych urzędy pocztowe Bułgaryi, niemieckich krajów ochronnych, tudzież Grecyi i Tunisu, uwidocznione są w wykazie, znajdującym się w każdym c. k. urządzie pocztowym jako załącznik do dziennika rozporządzeń pocztowych Nr. 61 ex 1892.

W krajach dla których podobny wykaz nie istnieje, umocowane są wszystkie urzędy pocztowe do wymiany pakietów pocztowych.

W stosunku do Czarnogóry i Agencyi Lyoyda w Grecyi pozostają w swej mocy obecnie istniejące warunki przesyłania rzeczonych pakietów.

Obecnie przysługuje nadawcom prawo dołączania otwartych faktur do pakietów pocztowych, które jednak wyłącznie tylko znamiona faktury zawierać mogą.

Przesyłki do Belgii, Niemiec, Luksemburga i Szwajcaryi jak również i na odwrót mogą zawierać kapsle, ostre naboje i inne nieeksplodujące przedmioty artylerzyckie. Wszystkie te przedmioty muszą być obok należytego wewnętrznego i zewnętrznego opakowania w skrzyniach lub beczułkach umieszczone i jako takie deklarowane tak na posyłce samej, jakoteż na adresie przesyłkowym. Patrony są jedynie tylko systemu Lancastra dopuszczalne.

Przedmioty płynne, lub topieniu łatwo ulegające tłuszcze muszą być opakowane w dwa naczynia, pomiędzy zaś wewnętrznem (flaszką, garnkiem, pudełkiem) a zewnętrznem (skrzynką metalową lub drewnianą) opakowaniem ma być o ile możności jak największej miejsca dla napełnienia go trocinami, otrębami lub innemi wilgoć wciągającymi przedmiotami.

Dozwolonem jest również dla wszystkich krajów dodanie adresu przesyłkowego i deklaracyi cłowej tylko w jednym egzemplarzu do dwóch albo trzech pakietów frachtowych od jednego nadawcy, również do jednego odbiorcy przeznaczonych, jednakowoż pod warunkiem, jeżeli pakiety te jednolicie bądź jako wartościowe bądź bez wartości są deklarowane i na żadnym nie ciąży powziątek (pobranie pocztowe).

Na odcinkach (kuponach) adresów przesyłkowych do pakietów do Bułgaryi, Danii, niemieckich krajów ochronnych i poczt zagranicznych, Egiptu, Luksemburga, Żuław, Norwegii i Rumunii przeznaczonych, może być umieszczoną korrespondencya odnosząca się do przesyłki.

Zarządy poczt Austryacko-węgierskich, Duńskich, Egipskich, Norwegskich i Szwedzkich przyjmują odpowiedzialność za zatratę, ubytki i uszkodzenia rzeczonych pakietów nawet siłą wyższą sprawadzone. Za tę gwarancyę wymaga zarząd poczt Egiptu taksy dodatkowej za każde 300 franków 5 centymów za transport lądem, a 10 centymów za transport morzem, austryacki zarząd zaś należytość dodatkową 30 centymów za każde 300 franków przy transporcie morzem, podczas gdy reszta wymienionych zarządów jakoteż zarząd austryacki co do transportu lądem przyjmują gwarancyę tę bez żądania osobnej należytości.

Żądanie gwarancyi w wypadkach siły wyższej przy przesyłkach wyższej opłacie podlegających, jak n. p. do Egiptu, ma być uwidocznionem na adresie przesyłkowym i to w kolumnie uwagi: „feuille de route“.

Do Belgii, Danii, Egiptu, Francyi, Włoch, Luksemburga, Żuław, Norwegii, Rumunii Szwecyi w końcu w ruchu między Niemcami i Szwajcaryą, mogą pakiety pocztowe być obciążone powziątkiem do wysokości 200 zł. = 500 franków = 400 marek niemieckich.

Prowizya przy nadaniu ściągnąć się mająca wynosi 10 centów za każde 10 zł. kwoty zaliczkowej.

Nadawcom pakietów pocztowych do Belgii, Danii, Egiptu, Francyi, Włoch, Luksemburga, Żuław i Szwecyi, tudzież na odwrót, przysługuje prawo przyjęcia na własny rachunek wszystkich w kraju przeznaczenia opłacić się mających należytości cłowych i ubocznych, co deklaracyą przy nadaniu posyłki złożyć się mającą uskutecznić należy.

To zarządzenie rozszerza się równocześnie na wszelkie posyłki frachtowe, między Austryą z jednej, a Niemcami i Szwajcaryą z drugiej strony.

Posyłki, które odbiorcy bez uiszczenia jakichkolwiek bądź należytości wydane być mają, muszą być zaopatrzone tak na adresie jakoteż i na adresie posyłkowym wyraźną oznaką „Gebührenfrei auszufolgen = doręczyć bezpłatnie“ względnie „A remettre franc de droits“.

Ilość deklaracyj cłowych do pakietów pocztowych z Austro-Węgier dołączać się mających uwidocznioną jest w wykazie poniżej umieszczonym.

Do pakietów podlegających statystyce handlu zagranicznego należy dołączyć przepisany duplikat deklaracyi cłowej.

Nadawca pakietów pocztowych do Belgii, Luksemburgu i Żuław może żądać doręczenia pakietu niezwłocznie (ekspress), musi jednak należytość za takie doręczenie, ewentualnie awizowanie w miejscu przeznaczenia, opłacić z góry odnośną należytość, która jednolicie 25 centów = 50 centymów wynosi.

Dalej może nadawca posyłki do Belgii, Bułgaryi, Chili, Danii, niemieckich krajów ochronnych i zakładów pocztowych za granicą, dalej do Egiptu, Francyi, Włoch, Luksemburga, Żuław, Norwegii, Portugalii, Rumunii, Szwecyi i Siamu żądać zwrotu posyłki albo zmiany adresu; w takim razie ma tenże uiścić przypadające po myśli międzynarodowego traktatu należytości poczty listowej, rownież zastosować się do przepisów i zastrzeżeń wewnątrz kraju istniejących, a prócz tego, jeżeli się rozchodzi o dalszy transport posyłki lub zwrot tejże. musi się zobowiązać do uiszczenia powstałych z tego tytułu kosztów.

Zmiana adresu dozwoloną jest tylko przy pakietach pocztowych deklarowanej wartości 200 zł. = 500 franków.

Nadawcy pakietu pocztowego przzsługuje prawo żądania: zwrotu paczki do miejsca nadania albo doręczenia jej innemu adresatowi; prócz tego wolno mu do nowego adresu dołączyć i drugi ewentualny, albo zrzec się odbioru paczki.

Nadawca obowiązany jest do uiszczenia wszystkich należytości wynikłych z powodu prawidłowego transportu i innego postępowania urzędowego od nadanej przez niego posyłki jak również i dalszych od adresata ściągnąć się nie dających należytości, a w razie sprzedaży pakietu, niepokrytej reszty tejże.

Wystawienie rewersów zwrotnych i postępowanie z nimi podlega przepisom dla rewersów zwrotnych poczty wartościowej wewnątrz kraju obowiązującym (Rozporządzenie Wys. Ministerstwa handlu ddto. 19 maja b. r. L. 17096 i tutejszego obwieszczenia z dnia 27 maja b r. L. 22781) z wyjątkiem, iż pakiety pocztowe w takich razach napisem „Avis de reception“ zaopatrzone być mają.

Wewnątrz kraju obowiązujące odnośne postępowanie rozszerza się równocześnie na wymianę frachtów z Niemcami.

Dalsze obecnie istniejące postanowienia odnoszące się do pakietów pocztowych pozostają w swej mocy.

Przegląd.

Kraj przeznaczenia	i kierunek transportu	dopuszcz. waga klg.	dopuszczalna wartość zł.	powziątek zł.	przesyłki przestronne	deklaracye cłowe	Uwaga
Argentyna	Niemcy	3	—	—	—	3	
	Francya	3	—	—	—	4	
	Włochy	3	—	—	—	2	
Belgia	Niemcy	5	nieogranicz.	200	Sp.	3	
Bułgarya	Rumunia albo Serbia	3	—	—	—	4	
Chili	Niemcy	5	—	—	—	2	
	Belgia	5	—	—	—	3	
Columbia	Niemcy	5	—	—	—	2	
Costa-Rica	„	3	—	—	—	3	
Dania	„	5	nieogranicz.	200	Sp.	2	
Duńskie Antylle	„	5	—	—	Sp.	2	
Niemcy		5	nieogranicz.	200	Sp.	1	
Niemieckie kraje ochronne i zakłady pocztowe za granicą: wshodnia Afryka	Niemcy	5	—	—	Sp.	2	
	Włochy	3	—	—	—	3	
Kamerun	Niemcy	5	4.000	—	Sp.	2	
Nowa Gwinea	Niemcy	5	—	—	Sp.	2	
	Włochy	3	—	—	—	2	
Schanghai	Niemcy	5	5.000	—	Sp.	2	
	Włochy	3	400	—	—	3	
Togo	Niemcy	5	—	—	Sp.	2	(*) Casablanka,
Marokko*)	„	5	—	—	Sp.	2	Mazagan, Mogador, Rabat, Safi i Tanger
Egipt	Tryest	5	200	200	Sp.*	2	*) Tylko do Aleksandryi
Francya	Niemcy lub Szwajcarya	5	200	200	Sp.	2	
Korsyka i Algier	Niemcy lub Szwajcarya	5	—	—	—	2	
Kolonie francuskie i zakłady poczt za granicą: Tanger (Marocco)	Niemcy lub Szwajcarya	5	—	—	—	3	
Senegal, Obock	Niemcy lub Szwajcarya	5	—	—	—	3	
Guadeloupe, Guyana, Martinique, Pondichery, Karikal, Reunion, francuskie Congo, Riviereres, du Sud, Diego Suarez, Majunga Tamatave, Mayotte, Nossi-Beste, Marie de Madagascar	Niemcy lub Szwajcarya	5	—	—	—	3	
Chochinchina, Nowa-Kaledonia, Schanghai	Niemcy lub Szwajcarya	5	—	—	—	3	
Annam, Tonkin	Niemcy lub Szwajcarya	5	—	—	—	3	
Tahiti	Niemcy lub Szwajcarya	5	—	—	—	3	
Grecya: a) greckie zakłady poczt	Tryest	3	—	—	—	2	
Grecya: b) Agencye Loyda	Tryest	5	nieogranicz.	—	Sp.	2	
Włochy		3	400	200	—	2	*) Asmara, Assab,
Włochy Eritrea*)	Tryest	3	400**	200	—	2	Keren, Massauah.
Luxemburg	Niemcy	5	4.000	200	Sp.	1	**) Tylko do Assab i Massauuh
Czarnogóra		5	nieogranicz.	—	Sp.	1	
Żuławy	Niemcy	5	400	200	—	3	
Norwegia	Niemcy	5	nieogranicz.	200	Sp. *)	1	
	Dania	5	„	200		1	*) tylko do stacyi
	Szwecya	3	„	200		1	kolejowych i żeglugi parowej
Portugalia	Niemcy lub Hiszpania	3	200*)	—	—	(2 (5	*) tylko przez Niemcy dopuszczalny.
Madejra	Niemcy lub Hiszpania	3	200*)	—	—	2 5	*) tylko przez Niemcy dopuszczalny
Azory	Portugalia Hiszpania	3	200*)	—	—	(2 (5	*) tylko przez Portugalię dopuszczalny
Rumunia		5	200	200	Sp.	2	
Salvador	Niemcy	3	—	—	—	2	
	Francya	3	—	—	—	3	
Szwecya	Niemcy	3	nieogranicz.	200	—	2	
Szwajcarya		5	„	200	Sp.	2	
Serbia		3	—	—	—	1	
Siam	Włochy	3	—	—	—	2	
Hiszpania	Francya	3	—	—	—	4	
Tunis	Francya	3	—	—	—	3	
„ włoskie poczty*)	Włochy	3	400	200	—	2	*) Tunis, La Goulette Sousse
„ tunetańskie poczty	Włochy	3	—	—	—	2	
Turcya*)	Tryest	5	nieogranicz.	—	Sp.	2	*) tylko do poczt austryackich.
„ Konstantynopol Adrianopol	Gałacz*)	5	200	—	Sp.	2	*) tylko na żądanie nadawcy.
„ reszta urzędów pocztowych	Gałacz*)	5	200	—	Sp.	2	
„ Konstantynopol Adrianopol	Varna*)	3	—	—	—	2	*) tylko na żądanie nadawcy.
„ reszta urzędów pocztowych	Varna*)	3	—	—	—	2	
Uragwa	Niemcy	5	—	—	—	3	*) tylko na żądanie nadawcy.
	Belgia*)	5	—	—	—	4	
	Włochy*)	3	—	—	—	2	*) dtto dtto

Co się niniejszem po myśli rozporządzenia Wys. Minist. handlu z dnia 22 czerwca 1892 L. 30476 do publicznej wiadomości podaje.

Lwów dnia 27 czerwca 1892.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Kundmachung.

Im Postpaketverkehre mit den in der nachfolgenden Uebersicht aufgeführten Ländern und Colonien gelangen mit 1 Juli 1892 die nachstehenden Aenderungen, bzw. neuen Bestimmungen zur Ausführung. Andererseits bleibt der mit einigen, in der Uebersicht nicht ausgeführten Ländern (Grossbritannien) gegenwärtig auf Grund von Specialübereinkommen bestehende Postpaketverkehr auch fernerhin unverändert aufrecht.

Die zur Theilnahme am Postpaketverkehre bestimmten Postanstalten Bulgariens, der deutschen Schutzgebiete, dann jene Griechenlands und Tunis können aus dem bei jedem k. k. Postamte als Beilage zum Verordnungsblatte Nr. 61 ex 1892 vorliegendem Verzeichnisse entnommen werden; in jenen Ländern, bezüglich welcher ein solches Verzeichniss nicht vorliegt, sind alle Postämter zum Austausche von Postpaketen ermächtigt.

Im Verkehre mit Montenegro und den Lloydagentien in Griechenland bleiben die gegenwärtigen Versendungsbedingungen fernerhin bestehen.

Es ist den Absendern nunmehr gestattet, den Postpaketen offene Facturen, welche jedoch nur die für eine Factur wesentlichen Angaben enthalten dürfen, beizuschliessen.

Im Verkehre mit Belgien, Deutschland, Luxemburg und der Schweiz können in Postpaketen auch Zündhütchen, geladene Gewehrpatronen und nicht explodirbare Artilleriekörper versendet werden. Diese Gegenstände müssen in Kisten der Fässern innerlich und äusserlich gut verpackt und sowohl auf der Sendung als auf der Begleitadresse declarirt sein. Die Patronen müssen auf Centralzündung (Lancastersystem) eingerichtet sein.

Die Verpackung der Flüssigkeiten und leicht schmelzbaren Fette hat aus zwei Behältnissen zu bestehen; zwischen dem inneren (Flasche, Topf, Schachtel u. s. w. und dem äusseren Behältnisse (Kistchen aus Metall oder festem Holze) ist ein möglichst grosser Zwischenraum auszusparen, der mit Sägespänen, Kleien oder einem anderen aufsaugenden Stoffe auszufüllen ist.

Es ist nach allen Ländern gestattet, die Begleitadresse und die Zolldeclarationen zu zwei oder drei Paketen von demselben Absender an denselben Empfänger nur in einer Ausfertigung beizugeben, wenn die Pakete gleichmässig mit oder ohne Werth sind und keines derselben mit Nachnahme belastet ist.

Bei Paketen nach Bulgarien, Dänemark, den deutschen Schutzgebieten und Postanstalten im Auslande, Egypten, Luxemburg, Niederland, Norwegen und Rumänien können die Abschnitte der Begleitadressen auch zu schriftlichen Mittheilungen, welche auf die Sendung Bezug haben, benützt werden.

Die Postverwaltungen von Oesterreich-Ungarn, Dänemark, Egypten, Norwegen und Schweden übernehmen die Haftung für Verluste, Abgänge und Beschädigungen, auch in den Fällen höherer Gewalt. Für diese Gewährleistung beansprucht die egyptische Postverwaltung eine Zuschlagstaxe für je 300 Francs von 5 Centimes bezüglich der Land- und von 10 Centimes bezüglich der Seebeförderung, und die österreichische Postverwaltung eine Zuschlagsgebühr von 30 Centimes für je 300 Francs bezüglich der Seebeförderung, während die übrigen genannten Verwaltungen überhaupt, sowie auch die Verwaltungen von Oesterreich-Ungarn bezüglich der Landbeförderung diese Haftung ohne Beanspruchung einer besonderen Gebühr übernehmen.

Die Inanspruchnahme der Haftung in Fällen höherer Gewalt ist, wenn sie einer Zuschlagsgebühr unterliegt, z. B. bei Sendungen nach Egypten, auf der Begleitadresse des Paketes auszudrücken und in der Colonne „Bemerkungen" der feuille de route anzumerken.

Im Verkehre mit Belgien, Dänemark, Egypten, Frankreich, Italien, Luxenburg, Niederland, Norwegen, Rumänien, Schweden und im Transitverkehre mit Deutschland und der Schweiz ist es gestattet, die Postpakete mit einer Nachnahme bis zur Höhe von 200 Gulden (= 500 Francs, bzw. 400 Mark) zu belasten.

Die bei der Aufgabe einzuhebende Provision beträgt 10 Kreuzer für je 10 Gulden des Nachnahmebetrages.

Bei Postpaketen aus und nach Belgien, Dänemark, Egypten, Frankreich, Italien, Luxemburg, Niederland und Schweden ist es dem Absender gestattet, mittels einer im voraus bei dem Aufgabepostamte abzugebenden Erklärung die im Bestimmungslande entfallenden Zollgebühren nebst den allfälligen Zollnebengebühren auf sich zu nehmen.

Diese Einrichtung wird gleichzeitig auch auf den gesammten Postfrachtverkehr zwischen Oesterreich einerseits und Deutschland und der Schweiz andererseits aus gedehnt.

Die Sendungen, welche den Empfängern gebührenfrei ausgefolgt werden sollen, müssen auf der Adresse sowie auch auf der Begleitadresse den Vermerk: „Gebührenfrei auszufolgen", bzw. „A remettre franc de droits" tragen.

Die Anzahl der den Postpaketen aus Oesterreich-Ungarn beizugebenden Zolldeclarationen ist ebenfalls in der unterstehenden Uebersicht enthalten. Jenen Paketen, welche der Statistik des auswärtigen Handels unterliegen, ist noch das vorgeschriebene Duplicat der Zolldeclaration beizugeben.

Im Verkehre mit Belgien, Luxemburg und Niederland kann der Absender eines Postpaketes die Expressbestellung desselben verlangen; derselbe hat die Gebühr für die Expressbestellung entweder des Paketes oder eines Aviso im Orte des Bestimmungsamtes stets bei der Aufgabe zu entrichten. Diese Gebühr beträgt gleichmässig 25 Kreuzer = 50 Centimes.

Im Verkehre mit Belgien, Bulgarien, Chili, Dänemark und den dänischen Antillen, den deutschen Schutzgebieten und Postanstalten im Auslande, Egypten, Frankreich, Italien, Luxemburg, Niederlande, Norwegen, Portugal, Rumänien, Schweden und Siam kann der Absender eines Postpaketes dasselbe zurückziehen oder die Aenderung der Adresse verlangen; derselbe hat in diesen Fällen die für den internationalen Briefpostverkehr festgesetzten einschlägigen Gebühren zu entrichten und für die Postfrachtstücke des internen Verkehres vorgeschriebenen Bedingungen und Vorbehalte zu beobachten, sowie ausserdem, wenn es sich um eine Nach- oder Rücksendung handelt, sich zur Zahlung der hieraus entstehenden Kosten zu verpflichten.

Eine Aenderung der Adresse ist nur bei Paketen bis zum angegebenen Werthe von 200 Gulden (500 Francs) zulässig.

Der Absender ist berechtigt, die Rücksendung des Paketes an den Aufgabeort oder die Bestellung an einen anderen Adressaten zu verlangen; ausserdem ist es demselben gestattet, der neuen Adresse noch eine zweite (Eventualadresse) oder den Verzicht auf das Paket beizufügen

Der Absender ist zur Zahlung aller durch die ordnungsmässige Bevörderung und Behandlung des von ihm aufgegebenen Paketes entstandenen Porto- und anderen, seitens des Adressaten nicht berichtigten Gebühren und im Falle des Verkaufes des Paketes, des unbedeckten Restes verpflichtet.

Die Ausfertigung und Behandlung der Rückscheine unterliegt dem im internen Verkehre für die Fahrpostrückscheine vorgeschriebenen Verfahren (H.-M.-Vdg. vom 19 Mai d. J. Zl. 17096, Post- und Tel.-V.-Bl. Nr. 51) (und h. a. Kundmachung vom 27 Mai 1892, Zl 22781) mit der Ausnahme, dass die Postpakete mit der Aufschrift „Avis de reception" zu versehen sind.

Das interne Verfahren wird gleichzeitig auch auf den Postfrachtverkehr mit Deutschland ausgedehnt.

Die sonstigen, im Postpaketverkehre gegenwärtig bestehende Bestimmungen bleiben auch fernerhin in Geltung.

Uebersicht.

Bestimmungsland		und Beförderungsweg	Zulässiges Gewicht Kg.	Zulässige Werthangabe fl.	Nachnahme fl.	Spergut	Zolldeclaration	Bemerkung
Argentina		Deutschland	3	—	—	—	3	
		Frankreich	3	—	—	—	4	
		Italien	3	—	—	—	2	
Belgien		Deutschland	5	unbeschränkt	200	Sp.	3	
Bulgarien		Rumänien oder Serbien	3	—	—	—	4	
Chili		Deutschland	5	—	—	Sp.	2	
		Belgien	5	—	—	Sp.	3	
Columbien		Deutschland	5	—	—	—	2	
Costa-Rica		„	3	—	—	—	3	
Dänemark		„	5	unbeschränkt	200	Sp.	2	
Dänische Antillen		„	5	—	—	Sp.	2	
Deutschland			5	unbeschränkt	200	Sp.	1	
Deutsche Schutzgebiete und Postanstalten im Auslande	Ostafrika	Deutschland	5	—	—	Sp.	2	
		Italien	3	—	—	—	3	
	Kamerun	Deutschland	5	4.000	—	Sp.	2	
	Neu-Guinea	Deutschland	5	—	—	Sp.	2	
		Italien	3	—	—	—	2	
	Schanghai	Deutschland	5	5.000	—	Sp	2	
		Italien	3	400	—	—	3	*) Casa blanca, Mazagan, Mogador, Rabat, Sasi und Tenger
	Togo	Deutschland	5	—	—	Sp.	2	
	Marocco*)	„	5	—	—	Sp.	2	
Egypten		Tryest	5	200	200	Sp.*	2	*) Nur nach Alexendrien

Bestimmungsland		und Beförderungsweg	Zulässiges Gewicht Kg.	Zulässige Werthangabe fl.	Nachnahme fl.	Spergut	Zolldeclaration	Bemerkung
Frankreich		Deutschland oder die Schweiz	5	200	200	Sp.	2	
Corsica u. Algier		Deutschland oder die Schweiz	5	—	—	—	2	
Französische Colonien und Postanstalten im Auslande	Tanger Maroco	Deutschland oder die Schweiz	5	—	—	—	3	
	Senegal Obock	Deutschland oder die Schweiz	5	—	—	—	3	
	Guadelupe, Guyana, Martinique Pondichery, Karikal, Reunion, Französisch-Congo, Rivieres du Sud, Diego-Suarez, Majunga, Tamatave, Mavotte, Nossi-Be Ste-Marie de Madagascar	Deutschland oder die Schweiz	5	—	—	—	3	
	Chochinchina, Neu-Caledonien, Spanghei	Deutschland oder die Schweiz	5	—	—	—	3	
	Annam, Tonkin	Deutschland oder die Schweiz	5	—	—	—	3	
	Tahiti	Deutschland oder die Schweiz	5	—	—	—	3	
Griechenland	a) griechische Postanstalte	Triest	3	—	—	—	2	
	b) Lloydagentien	Triest	5	unbeschränkt	—	Sp.	2	
Italien			3	400	200	—	2	*) Asmara, Assab, Keren, Massauah.
Italien, Exitrea*)		Triest	3	400**	200	—	2	*) Nur nach Assab und Massauah.
Luxenburg		Deutschland	5	4.000	200	Sp.	1	
Montenegro			5	unbeschränkt	—	Sp	1	
Niederlande		Deutschland	5	400	200	—	3	
Norwegen		Deutschland	5	unbeschränkt	200		1	
		Dänemark	5	„	200	Sp.	1	
		Schweden	3	„	200		1	
Portugal		Deutschland oder Spanien	3	200*)	—	—	2 / 5	*) Bloss nach Eisenbahn- und Dampschiff-Stationen.
Madeira		Deutschland oder Spanien	3	200*)	—	—	2 / 5	*) Nur über Deutschland zulässig.
Azoren		Portugal oder Spanien	3	200*)	—	—	2 / 5	*) Nur über Deutschland zulässig.
Rumänien			5	200	—	Sp.	2	) Nur über Deutschland zulässig.
Salvador		Deutschland	3	—	200	—	2	
		Frankreich	3	—	—	—	3	
Schweden		Deutschland	3	unbeschränkt	200	—	2	
Schweiz			5	„	200	Sp.	2	
Serbien			3	—	—	—	1	
Siam		Italien	3	—	—	—	2	
Spanien		Frankreich	3	—	—	—	4	
Tunis		Frankreich	3	—	—	—	3	
„	italienische Postanstalten*)	Italien	3	400	200	—	2	*) Tunis, La Goulette, Souff.
	tunesische Postanstalten	Italien	3	—	—	—	2	
Türkei*)		Triest	5	unbeschränkt	—	Sp.	2	*) Nur nach den österreichischen Postanstalten.
„	Constantinopel, Adrianopel	Galatz*)	5	200	—	Sp.	2	
	Uebrige Postanstalten	Galatz*)	5	200	—	Sp.	2	*) Nur über Verlangen der Absender
„	Constantinopel Adrianopel	Varna*)	3	—	—	—	2	
	Uebrige Postanstalten	Varna*)	3	—	—	—	2	*) Nur über Verlangen der Absender
Uruguay		Deutschland	5	—	—	—	3	
		Belgien*)	5	—	—	—	4	*) Nur über Verlangen der Absender
		Italien *)	3	—	—	—	2	dtto. dtto.

Was hiemit im Grunde hohen Handels-Ministerial Erlasses vom 22, Juni 1882 Zl. 30476 zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

Lemberg, am 27 Juni 1892.

K. k. Post- und Telegrafen-Direction.

Оповѣщенє.

Ôдъ 1. Липня 1892 входятъ въ житє слѣдꙋючій змѣны, взглядно новій постановы въ оборотѣ пакетôвъ почтовыхъ (Colis postaux) межи краями и колоніями въ нысше оумѣщенôмъ спискѣ виказаными.

Зъ иншими въ спискѣ не виказаными краями (якъ Велика Британія н. пр.) позôстаютъ въ силѣ приписы що до пакетôвъ почтовыхъ, обовязꙋючій теперъ на пôдставѣ спеціальнои оумовы.

Оуповажненій до вымѣны пакетôвъ почтовыхъ оуряды почтовій Болгаріи, нѣмецкихъ краѣвъ охоронныхъ, также Греціи и Тꙋнꙋсꙋ списаній сꙋть въ выказѣ, знаходячôмъ ся въ каждôмъ ц. к. оурядѣ почтовôмъ яко прилога до дневника розпоряджень почтовыхъ Ч. 62 зъ 1892 рокꙋ.

Въ краяхъ для котрыхъ подôбный выказъ не истнꙋє, оупоражненій сꙋть всѣ оуряды почтовій до вымѣны пакетôвъ почтовыхъ.

Для оборотꙋ зъ Чорногорею и Агенціею Ллойда въ Греціи позôстаютъ въ силѣ теперь истнꙋючій оусловія що до вспôмненихъ пакетôвъ.

Надавцямъ прислꙋгꙋє теперъ право, до пакетôвъ почтовыхъ долꙋчꙋвати отвертій фактꙋры, котрій однакожь выключно лишь знамена фактꙋри содержати могꙋтъ.

Посылки до Белгіи, Нѣмеччины, Люксембꙋрга и Швайцаріи, якъ также и на оборотъ могꙋтъ содержати капзлѣ, наладованій патроны и не експльодꙋючій предмети артилерійскій. Всѣ тій предметы мꙋсятъ бꙋти, крôмъ належитого опакованя, въ скриняхъ або бочѣлкахъ оумѣщеній и яко такій деклярованій такъ на самôй посылцѣ, якъ также на адресѣ сꙋпроводнôмъ. Патроны сꙋть лишь системꙋ Ланкастра дозволеній.

Течѣ и топленю легко пôдлягаючій товщѣ мꙋсятъ бꙋти опакованій въ двѣ сꙋдины а помеже внꙋтрѣшнымъ опакованьемъ (фляшкою, горшкомъ, пꙋделкомъ) и внѣшнымъ опакованьемъ (скрынкою металевою або деревляною), має бꙋти по можности якъ найбôльше мѣсця для заповненя его отрꙋбами або иншими вохкôсть оутримꙋючими предметами.

Можна также до всѣхъ краѣвъ додавати адресъ сꙋпроводный и деклярацію цлову лишь по однôмъ егземпляртъ — до двохъ або трехъ пакетôвъ фрахтовыхъ ôдъ одного надавця походячихъ и до одного и того самого адресата призначеныхъ, однакожь пôдъ оусловіемъ если сій пакеты всѣ або яко вартостевій або безъ вартости сꙋть деклярованій и на жаднôмъ не тяжитъ послюплата.

На кꙋпонахъ адресôвъ сꙋпроводныхъ ôдъ пакетôвъ призначеныхъ до Болгаріи, Даніи, нѣмецкихъ краѣвъ охоронныхъ и почтъ заграничныхъ, Египтꙋ, Люксенбꙋргꙋ, Нидерландôвъ, Норвегіи и Рꙋмꙋніи може бꙋти оумѣщена кореспонденція дотычача посылки.

Заряды почтъ Австрійско-Оугорскихъ, Дꙋньскихъ Египетскихъ, Норвегскихъ, и Швецкихъ ôдповѣдаютъ за затратꙋ, оубытокъ и оушкодженье вспôмненыхъ па-

кетôвъ навѣтъ въ случаяхъ высшои силы. За тою ґваранцію вымагає Зарядъ почтъ Єгипту таксу додаточну за кождій 300 франкôвъ 5 центимôвъ за транспортъ на суши, а 10 центимôвъ за транспортъ моремъ, а австрійскій Зарядъ належитость додаточну 30 центимôвъ за кождій 300 франкôвъ при транспортѣ моремъ; решта вспомненыхъ зарядôвъ почтовыхъ, а также Зарядъ Австрійскій, що до транспорту на суши приймаютъ ся ґваранцію на вымагаючи окремои належитости.

Желанье ґваранціи въ случаяхъ высшои силы при посилкахъ окремои оплатѣ пôдлягаючыхъ, якъ н. пр. до Єгипту, мае ся виразити на адресѣ супровôднôмъ и въ feuille de route въ рубрицѣ „увага".

До Бельгіи, Даніи, Єгипту, Франціи, Италіи, Люксембурга, Нидерляндôвъ, Норвегіи Румуніи, Швеціи и въ оборотѣ транситовôмъ черезъ Нѣмеччину и Швайцарію, можна пакеты почтовій посылати также послюплатою до квоты 200 зр. т. є. 500 франкôвъ або 400 марокъ нѣмецкихъ.

Провизія при надачи зтягнути ся маюча, выноситъ 10 кр. ôдъ 10 зр. квоти послѣплатнои.

Надавцямъ пакетôвъ почтовыхъ до Бельгіи, Даніи, Єгипту, Франціи, Италіи, Люксембургу, Нѣдерляндôвъ и Швеціи и на оборотъ, прислугує право приняти на власный рахунокъ всѣ въ краю призначеня оплатити ся маючій належитости цлові, гкловні и побôчні, що при наданю посилки при рôвночаснôмъ выставленю декларацііи учинити належитъ.

Се зарядженье розширяє ся заразомъ на всѣлякі посылки фрахтовій межи Австріею зъ одной а Нѣмеччиною и Швайчаріею зъ другой стороны.

Посылки котрій адресатови безъ оплаты якихъ недудь належитостей выданій бути маютъ, мусять бути заосмотреній такъ на адресѣ посылки, якъ также на адресѣ супровôднôмъ выразною увагою „Gebührenfrei auszufolgen" (доручити безплатно) взглядно „A remettre franc de droits".

Число рекламачій цловыхъ, до пакетôвъ почтовыхъ зъ Австро-Угорщины долучити ся маючыхъ наведене есть въ выказѣ понисше умѣщенымъ. До пакетôвъ пôдлягаючихъ статыстицѣ торговлѣ заграничнои належитъ долучити дупликатъ декларацііи цловои.

Надавець пакетôвъ почтовыхъ до Белгіи, Люксембурга и Нидерляндôвъ може домагати ся доручения пакету окремымъ пôсланцемъ (express), однакожь мусить за таке доручене, евентуально за авизованье зъ мѣсци ирзначеня, платити належитость, котра 25 кр. або 50 центимôвъ выноситъ.

Дальше може надавця посылки до Белгіи, Больгаріи, Шилѣ, Даніи, нѣмецкихъ краѣвъ охоронныхъ и закладôвъ почтовыхъ заграничныхъ, дальше до Єгипту, Франціи, Италіи, Люксембурга, Нидерляндôвъ, Норвегіи, Португаліи, Румуніи, Швеціи, и Сіями домагати ся звороту посилки або змѣни адресы; въ такôмъ случаю мае надавець оплатити припадаючій по мысли межинародового трактату належитости почты листовои и мусыть ся также застосовати до припôсôбъ и застережень внутрь краю истнуючихъ, а кромѣ того — если ся розходитъ о дальшій транспортъ або о зворотъ посилки — мусятъ ся зобовязати до оплаченя повставшихъ черезъ те коштôвъ.

Змѣна адресы дозволена есть лишь при пакетахъ почтовыхъ деклорованои вартости до 200 зл. = 500 франкôвъ.

Надавцѣ пакету почтового прислугує право домагати ся звороту пачки на мѣсце надачи або доручення еѣ иншому адресатови; кромѣ того вольно єму до нивои адресы долучити и другу (евентуальну) або зречи ся пачки.

Надавець обовязаный есть оплатити всѣ належитости, возникшій по причинѣ правильного транспорту и поступованя урядового ôдъ наданой черезъ него посылки, якъ также и дальшій ôдъ адресата стягнути ся не даючій належитости, а въ случаю продажи пакету мае непокриту часть належитости доплатити.

Выставленье реверсôвъ зворотныхъ и поступоване зъ ними пôдлягає приписамъ для реверсôвъ зворотныхъ почты вартостевои, внутрь краю истнуючымъ (розпорядження Министерства торговлѣ зъ дня 10 мая с. р. Ч. 17096 и тутешного оповѣщеня зъ дня 27 мая с. р. Ч. 22781), зъ вынятокомъ що пакеты почтовій, зъ такихъ случаяхъ написомъ „Avis de reception" заосмотреній бути маютъ.

Дотычне для обороту внутрѣшного обовязуюче поступоване розтягає ся заразомъ и на вымѣну фрахтôвъ зъ Нѣмеччиною.

Дальшій, до теперъ обовязуючій постанови, дотичачій пакетôвъ почтовыхъ позостаютъ въ своѣй силѣ.

Переглядъ.

Край призначеня	и дорога перевозу	Вага до кілгр.	Можна декларовати вартôсть до зл.	Послѣплата зл.	„Sperrgut"	Цл. декларацій	Увага
Аргентина	Нѣмеччна	3	—	—	—	3	
	Франція	3	—	—	—	4	
	Италія	3	—	—	—	2	
Белгія	Нѣмеччина	5	неограни.	200	Сп.	3	
Болгарія	Румунія або Сербія	3	—	—	—	4	
Шилѣ	Нѣмеччина	5	—	—	Сп	2	
	Белгія	5	—	—	Сп.	3	
Колюмбія	Нѣмеччина	5	—	—	—	2	
Коста Рика	„	3	—	—	—	3	
Данія	„	5	неограни.	200	Сп.	2	
Дунскій Антилѣ	„	5	—	—	Сп.	2	
Нѣмеччина		5	неограни.	200	Сп.	1	
Нѣмецкі краѣ охоронні и Заклады почт. заграницю: Восточна Африка	Нѣмеччина	5	—	—	Сп.	2	
	Италія	3	—	—	—	3	
Африка	Нѣмеччина	5	4.000	—	Сп	2	
Камерунъ	Нѣмеччина	5	—	—	Сп.	2	
	Италія	3	—	—	—	2	
Нова-Гвинеа	Нѣмеччина	5	5.000	—	Сп.	2	
	Италія	3	400	—	—	3	*) Casablanca,
Того	Нѣмеччина	5	—	—	Сп.	2	Mazagau, Rabat.
Марокко*)	„	5	—	—	Сп.	2	Safi и Tanger
Єгипетъ	Триестъ	5	200	200	Сп.*	2	*Лишь до Александріи
Франція	Нѣмеччина або Швайцарія	5	200	20	Сп.	2	
Корсика и Алжеръ	Нѣмеччина або Швайцарія	5	—	—	—	2	
Францускій кольоніи и Заклади почтовій заграницею: Tanger (Marocco)	Нѣмеччина або Швайцарія	5	—	—	—	3	
Senegal, Obock	Нѣмеччина або Швайцарія	5	—	—	—	3	
Guadelupe, Guyana, Martinique, Pondichery, Karikal, Reunion, францїйске Congo, Rivieres de Sud, Diégo-Suarez, Majuuga, Tamatawe Mayotte, Nossi-Bé, Ste-Marie de Madagascar	Нѣмеччина або Швайцарія						
Chochinchina, Нова-Caledonia,	Нѣмеччина або Швайцарія	5	—	—	—	3	
Shaghai	Нѣмеччина або Швайцарія	5	—	—	—	3	
Annam, Tonkin	Нѣмеччина або Швайцарія	5	—	—	—	3	
Tahiti	Нѣмеччина або Швайцарія	5	—	—	—	3	
Греція: a) грецкій Заклады почтовій	Триестъ	3	—	=	—	2	
b) Агенція Льонда	Триестъ	5	неограни.	—	Сп.	2	
Италія		3	400	200	—	2	*) Asmara, Assab,
Италія, Еритрея*)	Триестръ	3	400**	200	—	2	Keren, Massauah.
Люксембургъ	Нѣмеччина	5	4.000	200	Сп	1	**) Лишь до Assab и Massauach
Монтенегро		5	неограни.	—	Сп.	1	
Нидерлянды	Нѣмеччина	5	400	200	—	3	
Норвегія	Нѣмеччина	5	неограни.	200	—	1	
	Данія	5	„	200	—	1	
	Швеція	3	„	200	—*	1	*) Лишь до стацїи желѣзничихъ и корабельныхъ
Португалія	Нѣмеччина або Ишпанія	3	200*)	—	—	(2 (5	
Мадейра	Нѣмеччина або Ишпанія	3	200*)	—	—	(2 (5	*) Лишь черезъ Нѣмеччину
Азоры	Португалія або Ишпанія	3	200*)	—	—	(2 (5	*) Лишь черезъ Нѣмеччину.
Румунія		5	200	200	Сп.	2	
Сальвадоръ	Нѣмеччина	3	—	—	—	2	*) Лишь на Португалію
	Франція	3	—	—	—	3	
Швеція	Нѣмеччина	3	неограни.	200	—	2	
Швайцаря		5	„	200	С.	2	
Сербія		3	—	—	—	1	
Сіямъ	Италія	3	—	—	—	2	
Ишпанія	Франція	3	—	—	—	4	
Тунисъ	„	3	—	—	—	3	
„ италійскій Заклады почтовій*	Италія	3	400	200	—	2	*) Tunis, I a Goulette, Sousse.
„ тунетаньскій Заклади почтовій	Италія	3	—	—	—	2	
Туреччина*)	Триестръ	5	неограни.	—	Сп.	2	*) Лишь до австрійск. почт.
„ Цароградъ, Адріанополь, Решта закладôвъ почтовыхъ	Ґалачъ*)	5	200	—	Сп.	2	
		5	200	—	Сп.	2	*) Лишь на желане надавцѣ
„ Цароградъ, Адріянополь, Решта закладôвъ почтовыхъ	Варна*)	3	—	—	—	2	*) Лишь на желане надавцѣ.
		3	—	—	—	2	
Уругвай	Нѣмеччина	5	—	—	—	3	*) Лишь на желанїе надавцѣ
	Бельгія*)	5	—	—	—	4	*) Лишь на желанїе надавцѣ
	Италія*)	3	—	—	—	2	

Се подає ся въ мысль розпорядженя выс. ц. к. Министерства торговлѣ зъ дня 22 Червня 1891 Ч. 20476 до загальнои вѣдомости.

Львôвъ, дня 27 Червня 1892.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфôвъ.

L. 1448 (4176 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Michała Szebeszowica, iż pod dniem 25 stycznia 1892 l. 1448 wytoczył przeciwko niemu Jacek Markowicz pozew o zapłacenie kwoty 150 zł. wa., wskutek tego pozwu termin do sumarycznej rozprawy na dzień 3 czerwca 1892 godzinę 10 rano wyznaczono.

Ustanawiając dla Michała Szebeszowicza kuratorem p. adw. dr. Wąsikiewicza z substytucyą adw. dr. Schornsteina poleca mu się, aby ustanowionemu dla siebie kuratorowi dostarczył środków obrony lub innego pełnomocnika sądowi wskazał, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sobie samemu przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowy Sącz, dnia 25 lutego 1892.

L. 7931 (4183 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, że Jan Dębski sub. praes. 18 czerwca 1892 l. 7931 wytoczył pozew o własność parceli gruntowej 1620/2 w Rozkochowie przeciw Annie Lisakowej i spólnikom a termin do rozprawy ustnej na dzień 3 sierpnia 1892 o 9 rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu współpozwanego Jakóba Lisaka syna Wojciecha nie jest wiadomem, przeto zawiadamiając go o tem wzywa się go, aby do sądu się zgłosił, lub też ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Kremerowi w Chrzanowie informacyi do obrony udzielil, albo też innego pełnomocnika zamianował, bo inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Chrzanów, dnia 24 czerwca 1892.

L. 5370 (4174 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia Berla Schönwettera, że na żądanie Chatkla Wohlfelda wydano dnia 12 maja 1892 l. 4113 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 50 zł. w. a.

Z powodu niewiadomego miejsca pobytu ustanowiono pozwanemu kuratorem adwokata dr. Lekera z substytucyą adwokata dr. Reicha, któremu nakaz zapłaty doręczono.

Wzywa się przeto Berla Schönwettera, aby kuratorowi udzielił informacyę lub innego pełnomocnika sobie obrał i takowego sądowi oznajmił.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 7 lipca 1892.

L. 6192 (4173 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Salomona Reicha, iż na pozew firmy bankowej Matzner & Holzer w Rzeszowie de praes 12 lipca 1892 l. 6192 wydał uchwałą z dnia 13 lipca 1892 l. 6192 nakaz zapłaty sumy wekslowej 450 zł. eoręczając takową ustanowionemu kuratorowi w osobie adw. dr. Hermana Leckera ze substytucyą adw. dr. J. Reinera, aby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił lub innego zastepcę zamianował i sądowi podał do wiadomości ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki zaniedbania wynikłe własnej winie przypisać musi.

Z rady c. k. Sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 14 lipca 1892.

L. 13090 (3305 1—3)

C. k. miejsko-delegowany sąd powiatowy w Przemyślu dla spraw karnych, przeciw niewiadomym sprawcom o przekroczenie z §. 460, 461 w k. podaje po myśli §. 375 p. k. do powszechnej wiadomości, że w tusądowym depozycie karnym jest przechowany:

1. złoty zegarek damski, kryty, niebiesko emaliowany, wraz z złotym kluczykiem;
2. zegarek remontoir srebrny, kryty, czarno emaliowany;
3. pulares z kwotą 7 zł. 18 ct.;

które to ruchomosci wedle wszelkiego prawdopodobieństwa z kradzieży pochodzić muszą.

Wzywa się zatem odnośnych właścicieli, aby w przeciągu roku — licząc od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu — swoje prawa własności do powyższych ruchomości wykazali, w razie wykazania takowych, takowe w tutejszym sądzie podjęli — ileże w razie przeciwnym po bezkutecznym upływie tego terminu, ruchomości pod 1 i 2 poszczególnione w drodze publicznej licytacyi sprzedane zostaną, a z kwotą za takowe uzyskaną postąpi się w myśl §. 378 i 379 p. k. jak również z kwotą 7 zł. 18 ct. pod 3 poszczególnioną.

Przemyśl, dnia 10 czerwca 1892.

L. 3080 (3714 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Jaśle ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Juliana Karpińskiego z przyczyny wniesionego przeciw niemu przez Szaję Grubnera na dniu 18 czerwca 1892 l. 3080 pozwu wekslowego o kwotę 64 zł. a. w. z pn. na który nakaz zapłaty wydanym został. Kuratorem adw. dr. Steinhausa ze substytucyą adw. dr. Chwaliboga i wzywa Juliana Karpińskiego, aby albo sądowi swe miejsce zamieszkania wskazał albo też kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił.

Jasło, 18 czerwca 1892.

Wykaz

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw. przedłożonych do d. 17 lipca 1892.

Epizoocya	Powiat	Miejscowość
Nosacizna u koni	Brody	Kazimiry ad Gaje smol.
	Dąbrowa	Kanna, Radwan, Wyrębiska ad Radgoszcz.
	Gorlice	Moszczenica.
	Kamionka	Karanie ad Nieznanów.
	Mielec	Apolinary ad Wadowice d.
	Mościska	Czortowa góra ad Hańkowice.
	Sokal	Perespa.
	Żywiec	Kuków.
Otręt u koni	Ropczyce	Brzezówka, Dębica, Gawrzyłowa, Gnojnica, Gumniska, Pustków, Wolica, Ropczyce, Sędziszów, Żyraków.
Zaraza wąglikowa	Dąbrowa	Wólka gr.
	Dobromil	Koźmina.
	Kołomyja	Jabłonów, Winograd.
	Kosów	Pistyn.
Róża wąglikowa	Borszczów	Iwanie puste, Oleksińce.
	Dąbrowa	Bolesław, Borusowa, Kanna, Pasieka otf., Sikorzyce.
	Horodenka	Siemakowce.
	Kosów	Utoropy.
	Krosno	Hyrowa.
	Łańcut	Bóbrka ad Krzeszowice.
	Rzeszów	Drabinianka.
	Tarnów	Koszyce w.
Parchy u koni	Brody	Czernica.
	Podhajce	Hnilcze.
	Sokal	Horodyszcze.
	Staremiasto	Gałówka.
Zaraza pyskowa i racicowa	Biała	Oświęcim.
	Brzeżany	Koropatniki, Kozowa, Kozówka, Płaucza m., Płoska ad Słoboda, Szybalin, Wymysłówka.
	Grybów	Lipnica w.
	Husiatyn	Trybuchowce.
	Pilzno	Katary ad Borowa.
	Podhajce	Huta zat. ad Zaturzyn.
	Ropczyce	Łopuchowa.
	Rudki	Michalewice.
	Tłumacz	Krzywotały n.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 756 (4111 2—3)

C. k. Izba notaryalna we Lwowie wzywa niniejszem wszystkich, którzyby do kaucyi urzędowej zmarłego ck. notaryusza we Lwowie, Franciszka Wolskiego, w depozycie ck. Sądu krajowego we Lwowie złożonej, z powodu urzędowania tegoż ck. notaryusza, lub ustanowionych na jego wniosek substytutów, na podstawie pierwszego ustępu § 25 ord. not. rościli sobie pretensye, ażeby takowe w przeciągu 6 miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowym dodatku do „Gazety Lwowskiej“ w podpisanej ck. Izbie notaryalnej tem pewniej zgłosili, że po bezskutecznym upływie tego terminu bez względu na jakiekolwiek pretensye trzecich osób zezwolenie na dewinkulacyę i wydanie rzeczonej kaucyi notaryalnej do rąk jej właścicieli udzielonem zostanie.

Z c. k. Izby notaryalnej.
Lwów, dnia 2 lipca 1892.

L. 16061 (4140 2—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że p. Franciszek Liszek, ck. notaryusz w Śniatynie, wskutek przyzwolonego reskryptem ck. Ministerstwa sprawiedliwości z d. 7 czerwca 1892 l. 9107 przeniesienia go na urząd ck. notaryusza we Lwowie z dniem 12 lipca 1892 z urzędowania w Śniatynie ustępuje, a dnia 20 lipca 1892 urzędowanie we Lwowie obejmuje.

C. k. wyższy Sąd krajowy.
Lwów, dnia 9 lipca 1892.

L. 2963 (3733 1—3)

Z miejsca pobytu niewiadomą Maryę Adam jako opiekunkę małoletniego Wilhelma Adam zawiadamia się, iż w sprawie egzekucyjnej Fani Braun, przeciw nieobjętej masie Władysława Paszkiewicza pto 1200 rubli zpn., wyznaczono ts. uchwałą z dnia 7 września 1891 l. 14104 termin do wykazania płynności i prawa pierwszeństwa wierzytelności ciężących na cenie kupna ze sprzedanych ruchomości dłużnika uzyskanej na dzień 1 sierpnia 1892 o 9 godzinie z rana, którą to uchwałę dla niej przeznaczoną, doręcza się równocześnie do rąk jej kuratora w osobie adw. dra Grossa w Brodach ustanowionego.

Zarazem wzywa się ją, aby temu kuratorowi udzieliła w tej sprawie potrzebnej informacyi, lub innego swego pełnomocnika tut. sądowi wskazała, o ile w razie przeciwnym ze zaniedbania tego złe skutki wyniknąć mogące, sama sobie przypisać będzie musiała.

C. k. Sąd powiatowy.
Brody, dnia 12 marca 1892.

L. 5591 (4158 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Benjamina Straussa, iż na skargę Szymona Mozesa z Zabłocia pko. niemu de praes. 15 marca 1892 l. 4253 o zapłatę 377 zł. 97 ct. ustanowiono dla niego kuratora w osobie notaryusza Br. Sadeckiego i wyznaczono termin do rozprawy na dzień 19 lipca 1892 w tut. c. k. sądzie.

Wzywa się zatem Benjamina Straussa aby rzeczonemu kuratorowi potrzebnych do obrony środków dowodowych dostarczył lub innego pełnomocnika w tut. ck. sądzie ustanowił, inaczej sam złe skutki ztąd wyniknąć mogące przypisaćby sobie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Żywiec, dnia 6 lipca 1892.

L. 3008 (4134 1—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Matwieja i Ksenię małżonków Pozniaków, iż w sporze drobiazgowym Leizera Dawida Reicha przeciw nim pto. 32 zł., ustanowiono dla nich kuratorem Jacka Kuzmicza z Mochnanki niżnej i termin do rozprawy na dzień 2 sierpnia 1892 o godz. 9 rano wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, 31 maja 1892.

L. 31759 (4166 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 13 lipca 1892 l. 31759 wniósł Maurycy Blumenthal przeciw Izakowi Ohrbachowi i innym prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 40 zł. zpn.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Izaka Ohrbacha nie jest wiadome, został dla niego adwokat dr. Menkes kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Bodek mianowany.

Wzywa się zatem Izaka Ohrbacha, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, dnia 13 lipca 1892.

L. 31580 (4167 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Rudolfa Piotrowskiego, że na prośbę gal. kasy Oszczędności de pr. 12 lipca 1892 l. 31580 zarządził wydanie ponownego wypisu głównego skryptu aktem notaryalnym przez Rudolfa Piotrowskiego przed c. k. notaryuszem Julianem Szemelowskim 22 grudnia 1875 l. rep. 13270 na pożyczkę na hipotekę dóbr Witwica, Stankowce i Rostoczki zeznanego tudzież, że odnośną uchwałę doręczył kuratorowi ad actum w osobie p. adw. dr. Czarnika z zastępstwem p. adw. dr. Zbyszewskiego ustanowionemu.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, 14 lipca 1892.

L. 874 (4125 1—3)

Jego Ekscellencya Prezydent wyższego sądu krajowego na mocy §. 301 ustawy postępowania karnego dla trzeciej zwyczajnej kadencyi sądów przysięgłych na rok 1892 przy sądzie obwodowym w Przemyślu dnia 29 sierpnia 1892 o dziewiątej godzinie przed południem rozpoczynającej się, zamianował Prezydenta tutejszego Trybunału dra Dylewskiego przewodniczącym sędziów przysięgłych a jego zastępcami radców sądu krajowego: Nennela, Leszczyńskiego, Skalę, Przybylskiego, Spławskiego i Litwinowicza tudzież sekretarzów rady: Szechowicza, Wilkego i dra Misińskiego.

Przemyśl, 13 lipca 1892.

L. 3007 (4133 1—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Matwieja i Ksenię małżonków Poznaników, iż w sporze drobiazgowym Leizera Dawida Reicha przeciw nim pto. 32 zł., ustanowiono dla nich kuratorem Jacka Kuzmicza z Mochnanki niżnej, i termin do rozprawy na dzień 2 sierpnia 1892 o godz. 9 rano wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, 31 maja 1892.

L. 11664 (3653 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Mechla Dunst, że celem doręczenia mu tus. uchwały tabularnej z dnia 1 maja 1891 l. 3074 z załącznikiem w oryginale, ustanowił dlań kuratora ck. notaryusza Adolfa Schapirę.

C. k. Sąd powiatowy.
Zabłotów, 20 lutego 1892.

Doniesienia prywatne.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich